

Sijajen uspeh Benedika in Alpine

ČESTITAMO!

V slalomu v Sarajevu je prvič v svetovnem pokalu zmagal Grega Benedik, križaj je bil 2., tretji pa Francoz Bouvet. To je res fantastičen rezultat, dosežen z našimi čevlji, ki so rezultat našega znanja.

1947-1987

30. aprila bo preteklo štirideset let od ustanovitve naše delovne organizacije.

Vsem delavcem, ki so v tem času prispevali k razvoju podjetja, velja ob tem iskrena zahvala, z željo, da bi tudi novi rodovi delavcev nadaljevali z dobrim delom in se še bolj uveljavili v svetu.

Obenem vsem bralcem čestitamo ob dnevu osvobodilne fronte slovenskega naroda in prazniku dela.

Učenci ob našem prazniku

Danes vam naš časnik predstavljamo v nekoliko spremenjeni obliki. Namenili smo se namreč izdati posebno prilogo, v kateri danes s svojimi spisi, pesmicami in likovnimi deli sodelujejo učenci šestih šol, kjer ima Alpina svoje obrate ali kjer delajo naši koooperanti. Učenci na šolah so se res potrudili in veliko razmišljali o nas in našem delu: Prav zanimivo je zato prebrati ali pregledovati dela učencev iz Žirov, Gorenje vasi, Rovt, Cola, Novega Marofa in Vinice, ki nastopajo v okviru literarnih sekcij, šolskih glasil ali kot posamezniki.

Toda, to je le izbor del. Poleg te predstavitev si na panojih v jedilnici lahko vsak teden ogledate dela učencev dveh šol. Te razstave se bodo vrstile do konca tega meseca.

Časopis pa ta mesec sicer objavlja le sestavke, s katerimi ni moč čakati.

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Ob rob sklepom delavskih svetov

V začetku meseca aprila so se sestali vsi delavski sveti. Na vseh sejah je bila glede na zakon o omejevanju izplačil sredstev za OD, sprejeta sprememba koeficienta uspešnosti DO, ki velja od 1. marca 1987 dalje.

Obravnavan je bil tudi osnutek sprememb samoupravnega sporazuma in pravilnika o delitvi sredstev za OD in skupno porabo ter pravilnika o ugotavljanju uspešnosti dela. Vsi samoupravni splošni akti so bili dani v javno razpravo, ki bo trajala od 6. do 22. aprila 1987. Referendum za sprejem omenjenih sprememb je razpisan 19. maja, imenovane pa so bile tudi komisije za izvedbo referenduma. Na DS TOZD Proizvodnja in DSSS je bil sprejet tudi predlog prednostne liste prosilcev za družbeno najemna stanovanja. Predlog liste je v javni razpravi od 6. do 22. aprila.

Delegati DS DO so sprejeli tudi predlog projektnega sveta, naj se osmim članom teama za pripravo kolekcije ženske obutve za sezono jesen—zima 87/88 za opravljeno II. fazo naloge izplača nagrada v višini 600.000,— din.

Sprejet je bil sklep o dolgoročnem sodelovanju med Alpino in smučarskim klubom Alpina iz Vorarlberga v Avstriji, o čemer bo v aprilu podpisana posebna lista.

Določena je bila tudi cena za obrušene tekaške čevlje, artikel Z 0400. DS TOZD Proizvodnja je sprejel poročilo o dosegu plana za marec. Potrjen je bil tudi sklep o izplačilu »izvoznih« nadur.

Ker je nekaterim članom DS TOZD Proizvodnja prenehalo delovno razmerje in se zato pojavlja problem nesklepčnosti, so bile za manjkajoče člane razpisane nadomestne volitve, ki bodo izvedene skupaj z referendumom.

Potrjen je bil tudi predlog komisije za delovna razmerja o imenovanju vodje RPS lahke, športne in smučarske obutve za dobo štirih let. Člani DS so sprejeli sklep o odpisu LIT 2.586.300,—, v dobro firme Din-sport iz Italije ter odpis Nkr 22.937,00, v dobro firme Bergen Trader iz Norveške. Prav tako je bilo odpisanih še za 615.339,94 din vzorcev lahke obutve in za 2.948.227,20 din športnega programa, ki smo ga brezplačno poslali našim kupcem.

Že več let se kaže potreba po spremembi voznega parka tako, da vozila z večjo nosilnostjo zamenjamo z manjšimi. Ker se zaradi prevozov v tujino pojavljajo še dodatni problemi v zvezi z dovolilnicami za večja vozila, je delavski svet sprejel predlog o spremembi voznega parka tako, da se odproda tovorni avto Mercedes 1213, z nosilnostjo 7 ton in

tovorni avto OM 640, z nosilnostjo 4 ton. V zameno za to pa se kupi dve manjši tovorni vozili, z nosilnostjo 1,3 t.

Obenem je bil potrjen tudi predlog o odpisu in odprodaji še enega tovornega avtomobila OM 640, ker je v zelo slabem stanju, in osebnega avtomobila Mercedes 300 D NR.

Delavski svet je obravnaval tudi zahtevka za varstvo pravic, v zvezi s sklepom disciplinske komisije o prenehanju delovnega razmerja Filipu Koširju in Viljemu Frelihu, ter zavrnil zahtevka kot neutemeljena in potrdil sklep disciplinske komisije.

Sprejet je bil tudi sklep, da se pri obračunu osebnih dohodkov za mesec marec, april in maj upošteva enako stopnjo dosega norm za vse režijske delavce v TOZD Proizvodnja.

Po planu investicij TOZD Prodaje so bila za adaptacijo prodajalne Zagreb II. namenjena sredstva v višini 30.000.000,— din. Ker se je izkazalo, da bodo stroški večji, je bilo v ta namen odobreno še 20.000.000,— din.

Sprejet je bil sklep o odprodaji osebnega avtomobila JETTA. DS TOZD Prodaja je obravnaval tudi zahtevek za varstvo pravice prodajalca Miloša Stričevića, v zvezi z dodelitvijo letnega dopusta. Ker mu je bil dopust dodeljen v skladu z zakonom in pravilnikom o delovnih razmerjih, je bil zahtevek zavrjen kot neutemeljen.

Zahtevek za varstvo pravice je v zvezi s sklepom komisije za

delitev sredstev sklada skupne porabe — stanovanjski del vložila tudi prodajalka Kata Garvanović. Delavski svet je sprejel sklep, da se omenjeni delavki odobri posojilo za nakup stanovanja v pripadajoči višini. Potrjen je bil sklep delnih zborov delavcev o odpisu združenih sredstev v višini 11.146.635,50 din.

DS DSSS je poleg točk, ki so bile omenjene že pri sklepih ostalih DS, sprejel še predlog sprememb in dopolnitev razvida del in nalog.

Jožica Kacin

Iz žirovske šivalnice

Do hitrejšega uresničevanja naših ciljev tudi s pomočjo stimulatívnejšega nagrajevanja

O spremembah v sistemu nagrajevanja smo v našem časopisu že pisali. Ker so sedaj te spremembe v javni razpravi, je čas, da o tem povemo še kaj.

Spremembe oz. dopolnitve se nanašajo predvsem na variabilni del OD ali, kot ga običajno imenujemo, »stimulacijski del OD«. Namen teh sprememb je poizkušati približno izmeriti učinek dela tudi pri delih izven neposredne proizvodnje, s tem pa doseči boljši splošni rezultat dela, ki nam bo omogočil hitrejšo doseganje zastavljenih ciljev. Tako naj bi se približali znanemu načelu »vsakemu po rezultatih svojega dela«.

Za delavce, ki delajo v neposredni proizvodnji, bistvenih sprememb ni, saj bodo po novem sistemu stimulacij odvisni od rezultatov pri doseganju norme in kvalitete, tako kot do sedaj, »doseganje plana« pa ne bo vplivalo več na OD delavcev v ne-

posredni proizvodnji. O stimulacijah za režijske dela ne bi posebej pisala, ker bomo o le-teh razpravljali na sestankih in zborih delavcev. Povem naj le to, da je bistvena sprememba v tem, da režijski delavci ne bodo več nagrajeni od povprečnega dosega norm, temveč bodo namesto te uvedene stimulacije, ki omogočajo bolj neposredno ugotavljanje rezultatov dela posameznega delavca oz. skupine delavcev. Gradivo, ki je v javni razpravi, lahko razdelimo na dva dela:

1. Predlogi, ki se nanašajo na spremembe samoupravnega sporazuma in pravilnikov o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in skupno porabo. Te spremembe se sprejemajo na referendumu.

2. Osnutek novega pravilnika o ugotavljanju uspešnosti dela, katerega sprejemajo DS TOZD, DSSS in DO. Pravilnik

vsebuje določila o stimulatívnem delu OD, sestavni del Pravilnika pa je tabela stimulacij za posamezna delovna opravila. Stimulacije bomo konec vsakega leta ponovno pregledali, analizirali in dopolnjevali v skladu s pripombami, predlogi delavcev, ob upoštevanju ciljev delovne organizacije. Zato je potrebno gradivo, ki je v javni razpravi, dobro pregledati in izoblikovati vprašanja, tako da bomo lahko že v času javne razprave odgovorili na ta vprašanja. Prav tako je zaželeno, da pripravite svoje dodatne predloge, če menite, da so boljši. Od teh dodatnih predlogih bo razpravljala komisija za delitev sredstev za OD, ki bo pripravila dokončni predlog za delavske svete. Seveda pa bomo o podrobnostih in posameznih vprašanjih poročali še v informatorju. Računamo na vaše sodelovanje.

Olivera Jereb

Novice iz Amerike

Prodor v višji cenovni razred je odvisen od našega dela

Sredi marca sva z Janezom Šmitkom obiskala Združene države Amerike, in sicer njihov največji sejem smučarske opreme v Las Vegasu in našo firmo Alpino Sports.

Za nastop Alpine na sejmu v Las Vegasu lahko rečem, da je bil uspešnejši kot lani. Obe kolekciji, tako kolekcijo pancerjev kot kolekcijo tekaških čevljev, so ameriški kupci dobro sprejeli. Pri pancerjih je dobro sprejeta kolekcija kot celota, še posebej pa je pomembno, da kupci naročajo tudi nova modela 950 in 750, saj se v naročilih posameznih trgovin kar pogosto pojavljata ta dva modela; prav tako pa tudi modela alfa in SR. To pomeni, da začnemo prodajati tudi dražje izdelke, ki so jih trgovci prej kupovali v glavnem le od najboljših proizvajalcev. Za nas je prodor v prodajo dražjih izdelkov seveda zelo pomemben, ker za tak izdelek iztržimo več.

Tudi kolekcijo tekaških čevljev so ameriški kupci dobro sprejeli; nedvomno je bila naša kolekcija med najboljšimi na sejmu, če ne celo najboljša. Tudi pri tekaških čevljih se poleg standardnih modelov dobro prodajajo novi modeli iz grupe NNN in tudi najdražja modela 450 in 400.

Prodaja v ZDA se bo nadaljevala še mesec dni,

vse tja do konca aprila, ko bomo dobili končna naročila in takrat nam bo znano, koliko več smo prodali v primerjavi s prejšnjim letom. Ocenjujem, da bomo nekoliko povečali prodane količine, še bolj kot povečanje količin pa bo za nas pomembno, da se bo zaradi prodaje dražjih izdelkov povečala vrednost prodaje in s tem naš iztržek.

Zavedati se moramo, da so ameriški kupci letos prvič naročali nekaj več naših najdražjih artiklov; naročali so jih v nekem smislu poizkusno. Če se bomo pri teh dragih izdelkih izkazali s kvaliteto in pravočasno dobavo, lahko v prihodnjem letu računamo na večji uspeh.

Zato bo v prihodnjih mesecih izredno pomembno, da pripravimo vse potrebno za proizvodnjo novih artiklov in da tiste količine, za katere smo naročila doslej že prejeli, izdovajamo do kolektivnega dopusta. Pri tem gre na eni strani za izdelavo orodij za nove modele, za tehnološko pripravo proizvodnje teh modelov ter pravočasno nabavo vseh potrebnih materialov. Zato pozivam vse, ki ste udeleženi pri tem delu, da ga opravite čimbolj zavzeto, saj priložnosti za prodor v visoki cenovni razred to pot ne bi smeli izpustiti iz rok.

Tomaž Košir

Iz naše orodjarne

Na pragu informacijske dobe

Bolj ko je učinkovito orodje, več mora biti v glavi

Prvi teden marca je bilo v Radencih dvodnevno posvetovanje o organiziranju in razvijanju informacijskih sistemov. Čeprav je bilo namenjeno poslovnim delavcem, sva se ga udeležila le dva delavca službe za organizacijo in informatiko (SOI). Namen posvetovanja je bil predstaviti različne možnosti organiziranja računalniške podpore informacijskih sistemov.

Uvajanje sodobne računalniške opreme v poslovanje nujno vpliva tudi na organizacijo v podjetjih, katere razvoj mora slediti razvoju računalnikov in njihovi uporabi pri izboljšanju informacijskega sistema. Pri nas se v praksi ta razvoj še pogosto obravnava kot obrobna dejavnost, razen tedaj, ko se pojavijo velike motnje v poslovanju. Takrat poskušamo krizo premostiti z velikimi reorganizacijami, ki povzročijo veliko zmede in povečajo papirnato vojsko, pravih koristi pa ni.

Raziskave uspešnih podjetij v razvitem svetu so pokazale, da so organizacije razvijali in prilagajali sprotno z razvojem in spremembami računalniške tehnologije. Računalnik je postal učinkovito orodje. Toda čim bolj je učinkovito orodje, tem več mora biti v glavi in roki, ki ga uporabljata. Večja učinkovitost še ni nujno povezana z večjo uspešnostjo. Treba je delati prave stvari in prav. Zato so potrebne inovacije ne le v proizvodnem

procesu, temveč tudi in zlasti v upravljalnem in informacijskem procesu. Neuspešni podpirajo z računalnikom to, kar neuspešno delajo že danes. Uspešni usmerjajo računalniško podporo v tisto, kar naj bi jutri uspešneje počeli. Zato napredujejo pospešeno, neuspešni pa prav tako pospešeno propadajo.

Toda kako biti uspešen in učinkovit hkrati?

Za organizacijo v uspešnih podjetjih je značilno

- usmerjenost k skupnim vrednotam
- akcijska naravnost
- tržna orientacija
- fleksibilna (spremenljiva) organizacija
- podjetja v podjetju
- priložnost podjetnim
- sproščen tok idej
- veselje do eksperimentiranja
- čim manj papirja
- osredotočenje na malo ključnih dejavnikov.

(Nadaljevanje na 4. strani)

KAKO USTVARJAMO

Nekaj čevljev, ki smo jih izdelovali prejšnji mesec

14-8341

MAJDA
3-7½

art. 8341

Ženska modna salonka, konica odpeta. Oblikovana po najnovejši modi. Izdelana je iz mehkega ševro usnja.

9-9706

IRMA

35-41

art. 9706

Ženska sandala izdelana iz umetnega usnja z modnim polivretanskim podplatom. Obenem zelo praktična za nošnjo.

4-9689

SANDRA

3-7½

art. 9689

Elegantna in modna sandala, izdelana iz naravnega usnja. Lep izgled in poudarek dajejo luknjičasti okras v obliki cvetov.

art. 3325-ORION

Smučarski čevljev s klasičnim preklopom. Izdelan je iz dutrala-termoplastična guma. Sodobno in funkcionalno oblikovan notranji čevlj. Še vedno zelo iskan smučarski čevljev na jugoslovanskem trgu.

3990-JR 150

Otroški smučarski čevljev, oblikovan po sodobnih zahtevah z zadnjim vstopom. Zgradba onemogoča prodor mraza in vode v notranjost čevlja.

Na pragu informacijske dobe

Bolj ko je učinkovito orodje, več mora biti v glavi

(Nadaljevanje s 3. strani)

Skupne vrednote so točno dogovorjene: v praksi je vsem skupna želja po čim večjem zaslužku s čim manjšim delom.

Zaradi zacementirane organizacije, točno določenih pravic in dolžnosti vsakega delavca, vodstvo ne more sprovesti sicer lepo dogovorjene politike. Za dosego skupnih ciljev je včasih potrebno žrtvovati posamezne interese, toda vsak resnejši poskus se največkrat konča na sodišču združenega dela ali pri družbenem pravobranilcu samoupravljanja. Za organizacijo v Alpini je značilno, da se ne prilagaja sproti: njena shema je strogo hierarhična. Vsaka sprememba je podvržena zamudnemu samoupravno-birokratskemu ritualu. Natančen opis del in nalog vsakega posameznika ter predpisana organizacija se nujno pojavljata kot ovira ustvarjalnemu delu, branita pridobljene pravice, onemogočata neposredne medsebojne komunikacije in možnost sprememb. Namesto, da točno

določamo, kaj nekdo mora delati, bi kazalo predpisati le, česa ne sme in s kom se je dolžan povezati.

Začeli smo z uvajanjem teamskega dela in projektnimi nalogami. To obliko dela je potrebno še širiti. Obstaja pa nevarnost, da tako skupne probleme v zvezi z organizacijo le prenesemo na druge. V razvoju organizacije morajo sodelovati vsi.

Prvi previdni koraki so storjeni tudi v nagrajevanju podjetnejših, toda tisti, ki je že dobil nagrado, mu zavist nekaterih (so)delavcev počasi jemlje voljo do pravega dela. Paziti moramo, da zaradi tega podjetni ne bodo priložnosti iskali drugje.

Idej je sploh malo, pretok še teh pa onemogoči toga organizacijska struktura. Ni pa vsaka ideja dobra, zato je potrebna kritična presoja. Slab pretok idej povzroči, da je včasih sprejeta tudi slabo pretehtana odločitev.

Če ni idej, tudi eksperimentiranje z njimi ni možno.

Še vedno je velik problem pomanjkanje ustreznih kadrov. Potrebna bo še ofenzivnejša kadrovska in štipendijska politika. Tudi naše ravnanje s pripravniki in na novo zaposlenimi delavci ne spodbuja ravno novih idej. Alpina med mlado, študirajočo generacijo nima ugleda kot DO, v kateri bodo dobili priložnost za uspeh.

Na žalost se poraba papirja, kljub sodobnejšemu računalniku, še vedno povečuje. Okoli zmanjševanja porabe papirja so redne »velike bitke«, v katerih je zelo težko zmagati. Vsak hoče svoj izvod dokumenta ali izpisa, čeprav isto stvar lahko na več načinov vidi preko terminala.

Vsaka organizacija ima svoj življenjski cikel. Od rojstva, preko rasti, do smrti. S stalnim spreminjanjem lahko ta cikel podaljšamo, preprečimo propad in si zagotovimo kruh tudi za jutri. Pri tem pa moramo sodelovati vsi, ne samo tisti, ki imamo v opisu del in nalog besedo organizator.

Aleš Dolenc

1947-1987

Pohvala za Alpino Žiri

Dogodek se mi zdi vreden omembe: Dne 12. februarja sem telefoniral v Tovarno Alpina, servis smučarskih čevljev v Žiri, ker sem potreboval nastavke za smučarske čevlje, s katerim se poviša zadnji del čevlja. Tovariši v servisu – žal imena ne poznam – mi je zagotovil, da bodo naslednji dan pripeljali te nastavke v Ljubljano v Maximarketov smučarski servis. In res so jih!

»Ta poslovnost je taka, kot ameriška,« je malo v šali, malo zares komentiral dogodek moj sodelavec. Ker običajno pišemo v časopise le tedaj, kadar je treba kaj kritizirati, pa menim, da tudi taka lepa poteza zasluži, da zanj ljudje zvedo. Alpini Žiri pa obenem najlepša hvala za njeno skrb za kupca!

FRANCE ZUPAN,
Ljubljana, Jamova 66

Lepo je prebrati kaj takega, kajne?

Alpina včeraj, danes ...

Žiri, prelepi kraj,
poznani po čevljarstvih mojstvih že
od nekdaj.
Trpežne čevlje so izdelovali,
jih v kovčkih po svetu pošiljali.
Le-te so gozdni delavci, rudarji
obuvali.

Čevljarji so tako napredovali,
da so kar Alpino »SEZIDALI«.
S čevljarstvih delavnic vsi delavci
so v novo stavbo preselili,
da bi naprej skupno se trudili.
Tako si kruh služili in žiri bogatili.
Iz leta v leto vse več strojev
so nabavili,
vse več čevljev izdelali,
tovarno pa dozidali.

V svetu ponovno so se proslavili,
saj njihovi izdelki svet so osvojili.
Tekalci — smučarji in vsi ostali,
pridite v žiri,
kjer v Alpini dobro vas bodo obuli.

Jerneja Kristan, 8. b

Moj smučarski čevljar pripoveduje

Rodil sem se v veliki tovarni Alpini,
številka 34. Opisal vam bom moj
življenjski pot.

Najprej so pripravili material in
vse potrebno, ter začeli z delom.
Najprej sem se znašel med mnogimi
stroji. Močne moške roke so
me potisnile v stroj in me začele
zabijati z nekim čudnim orodjem. V
tem stroju bi se kmalu zadušil. Ma-
lo sem zadržal in se kmalu znašel
v majhni sobi, kjer so mi dali pod-
plat. Čez nekaj časa pa sem bil v
nežnih ženskih rokah, ki so me po-
ložile v škatlo in me zalepile s se-
lolepom. Vozil sem se po tekočem
traku do kombija, potem pa so me
odpeljali v trgovino. Tam so mi dali
ceno in me postavili na polico. Do-
bil sem nekaj prijateljev, ki so mi
krajšali čas. Zjutraj, ko sem se zbu-
dil, sem premišljeval, kdo me bo
kupil.

Le nekaj tednov je bil na polici,
potem pa sem ga dobila ravno jaz.
Pomerila sem ga in bil mi je le za
eno številko prevelik. Pa smo se
odločili, da ga kupimo. Z njim sem
smučala in lepo pazila nanj. Letoš-
njo zimo pa sem ga čisto zgubila,
ker sem toliko smučala. Zdaj pa mi
je premajhen. Kaj naj zdaj? Naj po-
vem mami? Da, morala sem ji pove-
dati in kupili so mi nov čevljar. Tebe
pa imam v kleti na polici in vsako
leto se te rada spominjam.

Sandra Podobnik, 5. a Žiri

Prispevki osnovnih šol v naši slavnostni prilogi

Osnovna šola Padlih prvoborcev Žiri

Učenci in Alpina z roko v roki

Veseli nas, da ste učenci šol, kjer so obrati Al-
pine ali obrati njenih kooperantov, s tako zavze-
lostjo sprejeli pobudo, da praznujete z nami.

Mi, delavci Alpine smo veseli, ko preko vaših
spisov, pesmic in likovnih del spoznavamo, da
ste z nami; da vam ni vseeno, kako delamo mi tu
v Alpini.

Morda vaši starši delajo v naših obratih ali
tovarnah, ki sodelujejo z nami.

Ste morda tudi vi kdaj pomislili, da bi pripra-
vili vzorec čisto posebnih čevljev, da bi vam jih
pomagal izdelati računalnik, da bi ljudje govorili:
»Res dobre čevlje delate v vaši tovarni.«

Kakorkoli, hvala vam, učenke in učenci iz Vi-
nice, Novega Marofa, Cola, Gorenje vasi, Rovt,
Žirov in drugih krajev.

Tale priloga je vaša!

Uredništvo

Dejan Starman, 6. b, Žiri — linorez

Delo moje mamice

Moja mami je zaposlena v Alpini.
Dela v oddelku prirobovalnice. Tu
se začne krojiti čevljar iz kože. Za
vsak čevljar se potrebuje več delov,
ki jih potem v šivalnici zlepijo in se-
šijejo. Mami dobi cele kože, na ka-
tere postavlja ostre nože, ki so v
obliki raznih kosov čevlja. S prit-
skom na gumb stroja ti noži odse-
kajo del čevlja. To delo je precej
zahtevno. Delavci morajo dobro
poznati barve, ker koža ni po celi
površini enake barve. Mi pa hoče-
mo imeti levi in desni čevljar enake
barve. Koža je tudi polna raznih
prask, luknjic, ki se jih je treba izo-
gniti. Delati mora zelo hitro, ker ima
normo. To delo je tudi nevarno, ker
si lahko poškoduje roke. Mami dela
na tem mestu že dvajset let.

Aleš Bogataj, 4. b Žiri

GLASILO UČENCEV OŠ PADLIH PRVORORCEV ŽIRI

Žiri v 21. stoletju

Vstanem. Pomanem si oči. Umi-
jem se ter se oblečem. Sedem v
nov model FIAT 325. V petih minu-
tah sem na križišču. Ta prekleti se-
mafor! Le kdaj bo zasvetila zelena?
Končno ... Zdrvim po cesti in se
ustavim pred kitajsko restavracijo.
Parkiram avto, se usedem na po-
sebno vozilo in to me odpelje na
delovno mesto.

Delam v Alpini. Lahko bi rekla, da
bolj pomagam pri delu. Sem direk-
torica Alpine in me poznajo po ce-
lem svetu oz. Evropi in S. Ameriki.

Stopim v kabinet. Ob vstopu me
pozdravi lep, prijazen robot-gospo-
dinja, ki nam čisti kabinete in je so-
roden tistim, ki čistijo v proizvodnji.
Lansko leto smo jih dobili iz Kla-
divarja.

Robot mi postreže s toplo kavi-
co, nato pa vključi moje zveste de-
lavce v kabinetu — računalnike.

Zdaj se moje delo zares začne.

Prvi računalnik mi pove tempera-
turo zraka in vode ob 6. uri. Pove
mi tudi spored Televizije Žiri in spo-
red kabelske televizije. Drugi raču-
nalnik se priključi na glavni računal-
nik na Dunaju in pove: »Prodaja
smučarskih čevljev »Gama« se je

zmanjšala. Roboti so slabo vgradili
regulatorje, ki regulirajo potnost
nog.« Kar stresa me. Nato računal-
nik nadaljuje: »Na svetovnem trži-
šču so se cene čevljev »Everest-
ski« znižale. Zmanjšajte proizvod-
njo. Primanjkuje čevljev za surfa-
nje, in sicer 4.500.000. Te boste
zlahka naredili v mesecu, ki je pred
nami.« Hitro tiskalnik natiska vse te
podatke, računalnik pa doda: »Hi-
tro popravite smučarske čevlje
»Gama«. S tem boste izbrisali še
zadnje sledi podjetja San Marco!
Veliko sreče.«

Po teh besedah se razveselim.
Besedo dam še tretjemu računalni-
ku. »Primanjkuje nam umetne ma-
se za zgornji del okova merilca hi-
strosti in nagiba. Dobite ga v Poliksu
in za 10.000 din dobite 4.500 kg.
Pošljite dva delavca in tri robote-
voznike. Kamion čaka pred vho-
dom št. 121.«

Pošljem dva delavca in robote v
Poliks, jaz pa grem v proizvodno
halo. Neverjetno, kako se je vse
spremenilo.

Delavci sedijo na vsesmernih
stolih, to pomeni, da se stoli, ki so

pritrjeni na posebnem mehanizmu,
premikajo na vse strani v širini
3 metrov. Upravljanje z njimi je čis-
to enostavno. Razmerje delavcev,
robotov in strojev je 1:2:3. Čeprav je
v podjetju zaposleno čez 25.000 lju-
di, je to sila potrebno

Delavci samo upravljajo nekatere
robote in upravljajo nekatere stro-
je.

V dvorani sploh ni ropota, tako
da je delo prijetno in zanimivo. Po-
štirje delavci skupaj imajo posebne
elektronske naprave za vzdrževa-
nje stikov z načrtovanjem in razvo-
jem ter glavnim centrom tovarne,
kamor se odpravljam jaz, da bi pre-
verila število prisotnih delavcev na
posebnem računalniku.

Zaslišim pisk. Malica. Po teko-
čem traku prihajajo jogurti in vza-
mem si enega. Prija mi. Po 20-mi-
nutnem odmoru grem v svoj kabi-
net. Pogovarjam se še z računalniki
in se ob 15. uri z avtom odpeljem
po podzemeljskem predoru do-
mov.

Nina Kokalj, 8. a Žiri

Majda Oblak, 8. b, Žiri

Matjaž Sporiš, 7. c, Žiri

Praznik Alpine je tudi naš praznik

Največja žirovska tovarna Alpina praznuje letos 40 let svojega obstoja.

Leta 1947 so se žirovski čevljarji, ki so prej delali v zasebnih delavnicah, združili najprej v zadrugo Čevljarna Žiri, ki se je kasneje preimenovala v Tovarna športnih čevljev, sedanja Alpina. Naši stari očetje so tovarno gradili s svojim denarjem in z udarniškim delom. Po nekaj letih gradnje so se leta 1948 vselili v novo stavbo.

Od takrat naprej je Alpina neprestano napredovala, tako da je sedaj zaposlenih že skoraj 2000 delavcev. Pravimo, da brez Alpine ne bi bilo Žirov. Prav gotovo je to res, ker so zaposleni delavci gradili tudi svoje domove in druge stvari v kraju.

Tudi sedaj je v tovarni zaposlenih veliko mladih ljudi, ki zaslužijo svoj vsakdanji kruh in denar za življenje. Vidi se, da bo še naprej tako, saj delajo zelo uspešno in s svojimi izdelki, ki jih prodajajo po vsem svetu, se lahko kosajo z najboljšimi izdelovalci športne ali modne obutve. Dobra kakovost se kaže tudi s tem, da Alpine čevlje nosi več jugoslovanskih smučarskih reprezentantov: Benedik, Čizman, Ročič, Žan in drugi, ki dosegajo tudi lepe uspehe. Nas mlade Žirovce veseli, da naša tovarna tako uspešno dela ter nam daje možnost, da bomo tudi mi lahko kasneje dobro delali in zaslužili. Vemo, da bo do takrat preteklo še veliko let, posebno še, ker se bomo morali za delo še veliko učiti.

Delo postaja čisto drugačno, kot je bilo nekoč, ko so žirovski čevljarji tolkli po kolenih in izdelovali zelo močne čevlje. Sedaj je važno, da upoštevajo modo in vse drugo, kar kupci zahtevajo. Delo je sedaj največ strojno in še bolj bo, saj bodo kmalu delali tudi roboti in računalniki.

Praznik delavcev Alpine je zato tudi praznik Žirov in tudi nas, ki bomo nekoč delali.

Matej Žerjal, 4. b Žiri

Alpina praznuje

Leta 1947 je bila ustanovljena tovarna Alpina. Zato letos praznuje 40. obletnico. Vsi se veselimo njenega uspeha. Želimo, da bi bila še naprej tako uspešna.

ROK JESENKO 2. b.

OB 40. LETNICI ALPINE

Mnogim žirovskim prebivalcem je 40 let dolgo hudo. Zato bi se bogam prameno želim še veliko uspehov.

TANJA ŽAKELJ 2. b.

Alpina je največja tovarna v Žirov. Tam delajo žirji. V ta tovarna v Jugoslaviji, ki nam daje smučarske čevlje.

Kotih so žirji izdelovali smučarje. Zdej pa imajo veliko strojev. Alpina je znana po vsem svetu. Tovarajo v druge države, tudi v Ameriko. Tudi najboljši smučarji smučajo v alpinistih čevljih.

BOBET SELJAK 2. b.

Alpina je znana po vsem svetu s smučarskimi čevlji, ter drugo obutvijo. Tam sta zaposlena tudi očka in mamica. Želim si še veliko let dobrega poslovanja.

MARKO MRAVLJE 2. b.

Letos praznujejo v Alpini pomemben praznik. Bud 40. leti je bila ustanovljena tovarna Žirov. Takrat so delali ročno, sedaj pa imajo že veliko strojev. V Alpini delajo tudi roboti, ki delajo, med njimi tudi smučarje, ki delajo ročno. V Alpini delajo tudi žirovci, ki delajo ročno.

DOMEN TREGAR 2. b.

Alpina

Nima prostranih polj
moja dolina.
Zlato je žito meni Alpina.

Stara tradicija in kvaliteta
nam za naprej še kruha obeta.

Žirovci ponosni na znak smo Alpine.
Slavo nam nosi prek mej domovine.

Nima prostranih polj
moja dolina.
Zlato je žito meni Alpina.

Helena Podobnik, 8. a Žiri

Nikoli bos

Tovarna stoji,
po svetu poznajo jo vsi,
tudi naši smučarji
vozijo s pancarji Alpina Žiri.

Tekaški šport,
poznani so povsod,
če si tekač čevlje Alpina obuje,
lahko tudi zmaguje.

Ko smučar utrujen spočiti si hoče,
z apreski gre do kočice,
saj v tem si noge spočije
in tudi naslednjič v prodajalno
Alpino zavije.

Tudi hribe in planine
poznajo gozdarje Alpine,
vsak planinec nosi jih rad,
ker v njih se počuti še vedno mlad.

S hribov na morje rad se poda,
s sabo za surf desko ima,
da valove nemirne premaga
čevlje za surf Alpina ima.

So čevlji in škornji udobni in lepi,
ugajajo možem in ženam,
nosijo jih radi vsi,
saj so iz Alpine Žiri.

Tanja Milnar, 8. c

Alpina praznuje

Tovarna obutve Alpina je bila ustanovljena leta 1947. Sedaj je zaposlenih okoli 2000 delavcev. Med njimi sta tudi moj oče in mama.

V Alpini izdelujejo ženske čevlje in škornje, športno obutev in smučarske ter tekaške čevlje. Te izdelke prodajajo v svojih trgovinah po vsej Jugoslaviji. Več kot polovico svojih izdelkov pa prodajo v Rusijo, Nemčijo, Ameriko in še v druge države.

V Alpini so zaposleni delavci različnih poklicev. To so čevljarji, šivalke obutve, mehaniki, orodjarji, električarji, skladiščniki, prodajalke, šoferji in razni strokovnjaki. O glavnih zadevah v Alpini odloča delavski svet, ki ga izvolijo delavci.

V Alpini skrbijo za svoje delavce, da dobijo stanovanja in da lahko gredo na dopust. Svoje hišice in počitniške priklole imajo ob morju, kjer se delavci odpočijejo in potem lažje delajo. Letos bo Alpina praznovala 40 let dela. Zato želim, da bi v Alpini izdelali še veliko čevljev. Nekoč bi tudi jaz rada delala v Alpini.

Barbi Kastelec, 4. a Žiri

Razgovor z delavko

To leto Alpina praznuje 40 letnico ustanovitve. Odločila sem se, da bom obiskala nekoga izmed zaposlenih v tej delovni organizaciji. Kar hitro sem bila odločena, kdo bo moja žrtev.

— Najprej bi vas vprašala, koliko časa ste že zaposleni v Alpini?

V Alpini sem zaposlena 19 let.

— No ja, ni majhna doba, pa vendar je še veliko pred vami. Ali lahko poveste, kaj se je v Alpini v teh 19-ih letih spremenilo? Bistveno se ni nič spremenilo. Povečala pa se je seveda proizvodnja. Zelo velik napredek se čuti pri smučarski obutvi, ki je svetovno znana firma. Tudi na področju moderne ženske obutve, je bil dosežen velik razvoj. Delamo pa še obutev za surf, ki je sedaj v svetu že moderen šport.

Ustanovilo se je nekaj obratov izven Žirov, kot na primer: Rovte, Col. Sedaj se pripravljajo še nov obrat v Šentjoštu.

— Ali ste se morali poleg svojega poklica še dodatno izpopolnjevati? Seveda sem morala pred leti delati strokovni izpit za zunanjo trgovino. Hodila sem tudi na tečaje tujih jezikov. Najboljši učitelj pa je vsakodnevna praksa.

— Prosim, če poveste bolj podrobno, kaj pravzaprav delate? Delam na področju komercialne. Kaj točno delam, je težko povedati, ker je delo obsežno.

— Ali pri tem nastopajo kakšne težave?

Seveda, težav je veliko. Ker delam v nabavi, vem samo za težave našega oddelka. Vsako delovno mesto pa ima svoje težave. Pri nas je največ problemov na področju uvoza materiala. Kot se vsak dan sliši po radiu in televiziji, uvoz zelo omejujejo, brez katerega pa Alpina ne more proizvajati.

— Kam izvažate in iz katerih držav uvažate?

Lahko rečem, da izvažamo skoraj v vse zahodne dele Evrope, Skandinavske države in v države vzhodne Evrope. Velik del izvozimo tudi v Severno Ameriko in Kanado.

Zelo pomembni pri izvozu so roki dobave. Če kupec ne dobi pošiljke pravočasno, lahko naročilo stornira.

Uvažamo pa pretežno iz držav Srednje Evrope. Ne smemo pa pozabiti, da se veliko obutve proda »doma.« In tudi dosti materiala kupimo na domačem tržišču.

— Kakšni so bili osebni dohodki v preteklosti in kakšni so trenutno? Mislim, da so osebni dohodki v primerjavi z drugimi podjetji nekje na sredini lestvice. Ščasnoma se tudi to (izboljšuje?). Na žalost pa smo vsi ljudje enaki, da imamo vedno premalo. Nismo realni, kar se tega tiče. So pa bila obdobja, ko je Alpina izstopala s svojimi dohodki, pa zopet nazadovala. Osebnostno pa menim, da bom najbolj vesela, dokler bo delo. Do takrat nobenemu ne bo hudo.

— Pa še eno zanimivo vprašanje: Čeprav sem še mlada, sem tudi sama že slišala od nekaterih, da se po pisarnah bolj malo dela. Kakšen odgovor bi vi dali na to trditve?

Kar bom odgovorila, boš rekla, da peljem vodo na svoj mlin. Če človek čuti dolžnost do družbe in ima pravi odnos do dela, ima povsod polno dela in ga ne prenaša na druge. Povem pa to, da se pri nas tudi po pisarnah zelo veliko dela. Velikokrat smo kar pošteno utrujeni.

— Da je to res včasih naporno, verjamem, ker si moja mami in tvojo nervozo občutim na svoji koži. Svetuj mi, ali naj grem po tvoji poti?

Če nočeš biti po službi doma nervozna, zlasti še, ko boš starejša, potem ti tega poklica ne priporočam.

Vedeti pa moramo, da ima vsak poklic svoje dobre in slabe strani. V vsaki tovarni so delavna mesta med seboj povezana in zato smo potrebni drug drugemu.

— Najlepša hvala za prijeten pogovor. Marsikaj nisem vedela, kar zdaj vem.

Mateja Stanovnik, Žiri

Moj smučarski čevlj

Čem star, rdeč smučarski čevlj, ki ima izvirno gumenizirani. Naredil me je moj Gaspar, ki ga imam radijše kot druge.

Moj čevlj je bil pravi. Pred tem si je leta 1973, tik pred zimom, Gaspar no mi rekel, da ga bo moški roke sestavljale v ogradi. Potem so mi vzeli lejo, ki je bila in mi postojalo razne okraske. Nato so me poklicali v kartonirni. Sledilo je mojima roki da in moj roki in papir. Dva dni so se zanimali v relikvi trgovini. Bil je moj in dostojni oče, ki mi je dal dostojno, mojima pravnima lastnikoma. Ta mi je bil in odšel na miš. Gaspar ni bil, kajti pri njem se je pihal, kar je bil.

Čem star, rdeč smučarski čevlj, ki ima izvirno gumenizirani. Naredil me je moj Gaspar, ki ga imam radijše kot druge. Dva dni so se zanimali v relikvi trgovini. Bil je moj in dostojni oče, ki mi je dal dostojno, mojima pravnima lastnikoma. Ta mi je bil in odšel na miš. Gaspar ni bil, kajti pri njem se je pihal, kar je bil.

Čem star, rdeč smučarski čevlj, ki ima izvirno gumenizirani. Naredil me je moj Gaspar, ki ga imam radijše kot druge. Dva dni so se zanimali v relikvi trgovini. Bil je moj in dostojni oče, ki mi je dal dostojno, mojima pravnima lastnikoma. Ta mi je bil in odšel na miš. Gaspar ni bil, kajti pri njem se je pihal, kar je bil.

Gaspar Kender, 5. a, 1987

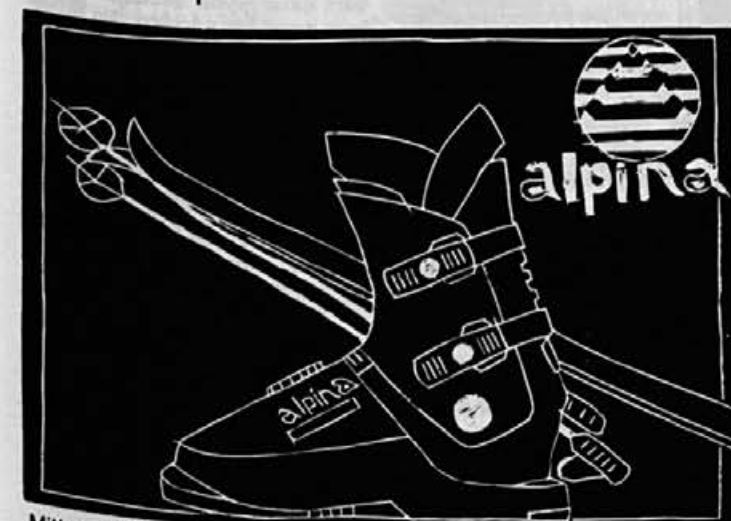
Franci Trček, 7. c, Žiri

Aleš Jurca, 6. c, Žiri

Alpina

Pa namni možgana
tovarna stoji,
ponos vsem žirovcem
Alpina si ti.

Mitja Modic, 6. b, Žiri — linorez

Vesna Žakelj, 7. c, Žiri

Zakaj je Alpina tako velika

Tovarna Alpina je največja tovarna v Žireh. Ima preko 1000 delavcev in ti delavci delajo v različnih oddelkih. Nekateri kupujejo usnje, drugi pripravljajo vzorce. Veliko jih dela v proizvodnji, na primer v šivalnici, v prikojevalnici in montaži. Zanimivo je tudi tam, kjer delajo pancrje. Vse narejene čevlje imajo v skladišču, nato pa jih pošiljajo v prodajalne. Tam jih prodajajo ljudem, da jih ne zebe v noge. Tovarna Alpina ima veliko prodajaln po vsej Jugoslaviji. V tovarni Alpini je veliko atijev in mamc in med njimi sta tudi moja starša. Upam in želim, da bi jim še naprej šla delo in prodaja dobro od rok.

Helena Jesenko, 4. b Žiri

Izidor Petrovič, Žiri — linorez

Tekel sem v čevljih Alpina

Približno pred enim mesecem, ko smo imeli telovadbo, je prišel tovariš in nam povedal, da gremo teč.

Takoj smo se zapodili proti kleti, kjer so bili spravljani čevlji.

Tovariš nam je odklenil vrata. Zapodili smo se v čevlje. Jaz sem dobil številko 38. Bili so mi ravno pravi. Odšli smo v kolibo, kjer smo dobili smučke. Nataknili sem jih. Najprej sem bil kot na ledu, a sem se temu privadil. Že sem bil v smučini. Tekel sem proti neki jami. Ustrašil sem se je in padel. Udarci sem dobil v gleženj. Udarca nisem občutil. Šel sem dalje. Za mano sem že zaslišal oddrsavanje nekih smuč. Zgledal sem Aljoša. Nekaj časa sva tekla skupaj, vendar ga kmalu nisem več dohajal. Od utrujenosti sem padel v sneg. Sneg je bil moker, zato se mi je udrlo. Nisem se mogel pobrati. Pomagal mi je prišel Alojša. Pretekla sva še nekaj krogov. Odšla sva do šole. Tam sem začutil udobnost čevljev. Notri je bilo mehko. Smuč sva spravila nazaj. Odšla sva v klet, kjer sva se preobula. Na policah je bilo še polno čevljev. Bili so lepe oblike. Te čevlje je izdelala naša tovarna Alpina.

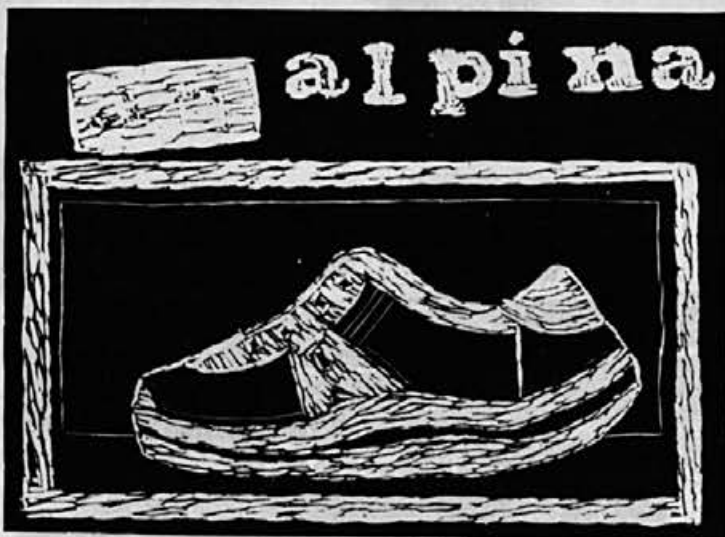
Ponosen sem bil, da sem tekel z alpinimi čevlji.

Tomaž Kristan, 6. a Žiri

Alpina

V Žireh je precej industrije. Največja tovarna je Alpina. V njej je zaposleno veliko ljudi, tudi precej naših staršev. Izdelujejo žensko obutev in pancrje. Veliko te obutve se proda doma, precej pa jo izvozijo v tujino. Imajo tudi precej trgovin svoje obutve po vsej Jugoslaviji. Kako izdelujejo obutev, smo imeli priložnost videti že v tretjem razredu, ko smo šli na ogled Alpine. Čevlje izdelujejo po fazah. Ko so izdelani vzorci čevljev, je treba izbrani material razrezati, sešiti gornje dele obutve, polepiti podplate, pobrusiti robove in tako do končnega izdelka. Končana obutev se ponovno pregleda, potem se jo spakira in taka je pripravljena za prodajo. Delo se precej razlikuje od časa, ko je en človek izdeloval sam cel čevlj, pa tudi mnogo hitreje se delo opravi.

Jani Podlessek, 4. a Žiri

Anica Filipič, 6. b, Žiri — linorez

Smučarski čevlj pripoveduje

»Joj, kakšen napor!« sem zaslišala stokanje.

Ozrla sem se okrog in ugotovila, da ni nikjer nikogar, ki bi doživljal kakšen napor. Okrog mene sami neznani ljudje, polni veselja in energije. O utrujenosti ne duha ne sluha. Pomirila sem se in si mislila, da se mi je samo zdelo.

»Joj, kako me vse boli, kako sem moker...« sem spet zaslišala tane glas od spodaj. Zastrmela sem se v tla. Na tleh pa sem zagledala, saj ni mogoče, par čevljev iz Alpine.

»Ja glej no, kaj ti mogoče govoriš? Ali ti lahko pomagam?« Sklonila sem se in dvignila par čevljev v naročje. Res je bilo, kar je prej pripovedoval, bili so mokri in težki. Na plastiki so se svetile kapljice staljenega snega.

»O glej jo, dobra duša me je le našla. Komaj sem se rešil teh potnih in utrujenih nog. Kdo si ti, ki si tako dobra, da si me rešila vseh muk? Kot vidiš in slišiš, res govorim. In tudi probleme imam. Bi mi pomagala najti mojega lastnika?« mi je potožil par smučarskih čevljev.

Nasmehnila sem se in odgovorila: »Našla ti bom lastnika, če mi poveš, kakšne napore si imel, da si malo prej tako stokal.« Spet sem zaslišala tenak glas, ki je hitel pripovedovati: »To je dolga zgodba. Moje življenje je bilo na začetku trpljenje z majhnim premorom, v katerem sem se tako dolgočasil, da sem mislil, da se bom stopil. Zdaj pa spet sam napor in trpljenje. Pravzaprav pa se mi zdi, da te moja žalostna zgodba ne bo zanimala.«

Hitro sem odgovorila: »Povej mi zgodbo, prosim te!«

Spet je povzel glas: »Naredili so me v Alpini v Žireh. Poteka proizvodnje ne vem, ker se takrat še nisem zavedal. Vem le to, da sem bil v začetku samo plastičen in so mi potem dodali še en vložek. Kot sem pozneje izvedel, sem sestavljen iz dveh čevljev. Tale plastika in vse, kar k plastiki sodi, je en čevlj, drugi čevlj pa je tale mehak in topel vložek, ki je narejen po nogi mojega lastnika, ali tako kot pravijo delavci, po nogi brizgan notranji čevlj. Joj, bojim sem, da sem se zagovoril. Lastnik pa me najbrž že išče.« Vprašala sem ga: »In kaj je v tej tvoji zgodbi žalostnega?« »Žalostno je čakanje v proizvodnji in potem čakanje na prodajo. Čakati sem moral kar v tovarni. No ja, saj takrat sploh še nisem bil cel. Potem je prišel moj lastnik in posodil nogo, da so mu vbrizgali čevlj. Takrat sem postal popoln in takšen, kot sem sedaj.«

Sedaj sem zaslišala za seboj neznan glas. Končno sem le našel svoje smučarske čevlje. Joj. Kako sem se bal, kje so moji čevlji. Hvala, da si pazila nanje, saj so moj največji zaklad poleg smuč. Brez njih sem čista nič.«

Že je pograbil čevlje, pozdravil in odšel.

Za njim se zaklicala: »Smučarski čevlj, hvala, da si mi povedal, kar te je težilo. Na svidenje!«

Z mešanimi občutki sem se odpravila s smučiča. Ta dan sem izvedela marsikaj novega.

Erika Seljak, 8. c Žiri

Kako je nastala Alpina

V starih časih, to je pred prvo svetovno vojno, so v Žireh posamezniki izdelovali trpežno kmečko obutev, ki so jo prodajali sami po bližnjih in daljnjih hribovskih domačijah.

Pravili so mi, da je v sosednji Idriji, kjer je bil rudnik, delalo veliko mož, ki so tudi potrebovali dobro obutev.

Včasih so se poklici podedovali. To se pravi, da so očetje naučili svoje otroke izdelovati dobre čevlje. Tako so iz roda v rod delali boljše čevlje. V kraju je bilo tako vedno več dobrih čevljarjev. Tudi v drugih krajih so zvedeli, da so delali Žirovci dobro obutev in začeli so prihajati v Žiri. Čevljarji so se združevali v zadruge in uredili trgovino. Bili so tudi posamezniki, ki so bogateli na račun mnogih revnih, toda dobrih čevljarjev. Tako je bilo do zadnje vojne.

Po vojni pa so napredni Žirovci

ustanovili tovarno. V alpskem časopisu lahko preberem, da je bil prvi predsednik tovarne Vinko Govekar.

Ko so delali tovarno, so bile izredno težke razmere, saj ljudje velikokrat niso imeli niti poštene malice. V dopoldanskem času so delali za čevljarstvo mizo, popoldne pa so prav ti s prostovoljnim delom brez plačila gradili nova poslopja. Stroj je niso imeli veliko. Toda iz leta v leto so izdelovali boljše čevlje in jih prodajali po vsej Jugoslaviji. Alpina ima v vsakem večjem mestu trgovino.

Danes v Alpini izdelujejo dobro športno obutev. Naši najboljši tekmovalci imajo obute žirovske smučarske čevlje.

Obiskali so nas tudi ameriški kupci, to pomeni, da je Alpina znana po vsem svetu, kar je za Žiri velik uspeh.

Petra Likar, 4. b Žiri

Barbara Tavčar, 2. b

Barbara Tavčar, 2. b razred, Žiri

Katja Cajncar, 6. razred, Žiri — linorez

Smučarski čevelj pripoveduje

Bil sem le kup materiala. Izkušeni in študirani delavci so vedeli, kaj bo iz mene. Njihov cilj je bil, da iz na pogled ne preveč lepega materiala s svojim znanjem in delom ter seveda s pomočjo strojev izoblikujejo lep čevelj.

Šel sem skozi stotine rok ljudi, ki se borijo z menoj zaradi zaslužka, da nasitijo svoje otroke, jim kupijo oblačila in vse, kar potrebujejo.

Bil sem na številnih strojih.

Sedaj sem pristal v skladišču gotovih izdelkov. Položili so me v lepo kartonsko škatlo. Zdal bom čakal, da vidim, kam sem dodeljen. Ali med prevoz v tujino? Morda se bom peljal v Anglijo, morda v Sovjetsko zvezo, morda pa se mi nasmehne sreča in ostanem v domovini. Služil bom našemu smučarju. Morda bo z menoj zadovoljen. Postavili so mi visoko ceno. Torej sem kvaliteten in me čaka izvoz. DA! Namenjen sem v ZDA. Molče se mi

stoži po domovini in naših smučarjih, vendar so želje po potovanju tudi velike.

Naložijo me na tovornjak. Zaprt sem v škatlo, vendar se kljub temu lahko pogovarjam z ostalimi čevlji. Od njih izvem, da so srečni, ker so dodeljeni tujini.

Med vožnjo se pozibavamo sem ter tja, na ovinku kakšen par zleti s kupa. Vožnja je sicer prijetna, ni pa razburljiva. Ustavimo se pred trgovino. Zložijo nas po policah. Kmalu pridejo kupci. Čeprav govorijo tuje, jih vseeno razumem. Hočejo videti jugoslovanske smučarske čevlje Alpina.

Prodajalke nas pokažejo in vsi nas hvalijo. Neki tujec me pomeri in pove prodajalki, da me bo kupil. Že romam s škatlo vred v vrečko. Kipec me vrže na zadnji sedež avtomobila in že se peljeva proti domu. Smuka z menoj mu je bila zelo prijetna.

Majda More, 8. c Žiri

Jure Pisk, Žiri

Igor Lukan, 6. a — linorez

Smučam in tečem v čevljih Alpina

Vsi poznamo Alpino po smučarskih in tekaških čevljih. Smučarskih čevljev je veliko vrst in tudi dobri so. Tekoški čevlji so večinoma modri in beli.

Že ko sem bila stara štiri leta, sem nosila čevlje Alpina. Skoraj vsako leto sem dobila nove.

Doma imamo ob hiši travnik in na njem si naredimo tekaško progo. Pozimi, ko pridem iz šole,

grem teč. Najprej se preoblečem. Obujem si čevlje in jih priprnem na tekaške smuči. Vesela sem, da imamo v Žireh Alpino. Ta nam pomaga pri organizaciji športnih tekmovanj. Ponosna sem, ker sodelujem v Alpski šoli. Upam, da ko bom večja bom na tekmah zadovoljno zastopala ime Alpina.

Agata Kopač, 3. a r. Žiri

Alpina se trudi
in reši nam smuč,
saj to je tovarna,
ki res ni od muh.

Miran Jereb, 6. c — linorez

Moj smučarski čevlji pripoveduje

Sem že star smučarski čevlji in zato vam bom povedal moj življenjski.

Izdelali so me v (Žireh) tovarni Alpina.

Najprej sem prišel v roke moških, ki so me s kladivom tolkli. Tega nisem mogel trpeti, ker me je bolelo. Oddahnil sem si, ko sem prišel v ženske roke. Niso me tolkle s kladivom. Obrisale so me in me dale v kartonasto škatlo. Bilo je samo malo in prišel sem v prodajalno Alpino. Tam me je prodajalka dala na polico, kjer sem se razkazoval. Nekega dne pa je prišel neki moški in me vzel s police. Bil je stric Metod. Spet so me spravili v škatlo. Potem pa sem se znašel v gospodarjevih rokah. Moj gospodar je bila Nina Kokalj. Odnesla me je k njej na dom. Tam sem čakal do zime, da sem se

lahko pripel na smučke. Strah me je bilo, ker se še nikoli nisem smučal. Ko sem se privadil, je bilo zelo zabavno. Kadar pa je Nina padla, me je dobro bolelo. Nini so zrasle noge in čevlji so ji bili premajhni. Prišel sem k novemu gospodarju. Bila je Ninina sestra. Skoraj vsak dan sem se smučal. Vendar sem bil že zelo utrujen. Bil sem že ves obrabljen. Tina pa ne odneha! Noče me zapustiti. Rekla je, da me ne bo zapustila, dokler ne bo dobila čevljev v alpski šoli. Jaz sem pa zelo hud. Zelo star sem in ne morem se več premikati. Rodil sem se že leta 1985. Kdo ve, kam me bodo dali, ko me bo Tina obrabila.

Želim si, da me dajo na kako polico in da me bodo imeli v lepem spominu.

Tina Kokalj, 5. a

čevlji poznani
so tu in po svet,
tudi jaz se jim nisem
mogla upret.

Irma Jereb, 7. c, Žiri

40-letnica Alpine

»Rodil« sem se v veliki tovarni v Nemčiji. Potem so me s težavo zabili v velik zaboj in poslali po železnici v Slovenijo. V tovarni čevljev Alpine so me že težko čakali. Kako so se trudili, preden so me naložili na viličarja in prepeljali v ogromno halo. Postavili so me na koncu dolgega traku, kjer so sedele delavke. Vsaka je imela svoje delo. Hitele so. »Seveda«, sem si mislil, »delajo po normi!« Mene so rabili za zbivanje podplatov. Nešteto gumbov, ročic in vzvodov sem imel spredaj, zadaj in ob strani. Na smeh mi je šlo, ko sem poslušal fante, ko so ugibali, kako delujem. No, pa so se kar hitro navadili name. Nekaj let je pri meni delal Tadejev stari ata. Kar razumela sva se. Malo je bil jezen, kadar masa ni bila dobra, če so bili podplati slabo vlti ali pa da se je kje zataknilo. Pred menoj so bile police in tam so se iz minute v minuto grmadili izdelki, neko dekle pa

jih je vozilo stran. Včasih je prišel tudi mojster. Delavec me je pohvalil, da dobro delam, samo norma je previsoka. Vse sem slišal in počasi tudi razumel. Veliko sestankov so imeli zraven mene. Spoznal sem probleme delavcev, njihovo veselje in tudi žalost. Ko so dobili »plače« je bilo veliko obrazov žalostnih.

Nekoč sem se pokvaril. Nekje v meni je zabobnelo, se odlomilo in obstal sem sredi največjega dela. Prišli so mehaniki. Na dan so privlekli orodje, začeli odvijati vijake in prodirali vame. Zmajali so z glavo. Rezervni del pa je kmalu prišel. Oddahnilo se mi je. Z velikim veseljem sem spet pričel z delom. Mika me, da bi se kdaj ozrl skozi okno in videl, koliko ljudi hodi po cesti v čevljih, kjer so se podplati vltivali pri meni. Gotovo jih je precej in morajo biti zadovoljni!

Tadej Miklavčič, 7. a Žiri

Mirjam Osredkar, 7. c, Žiri

Brž pamej se skupil
mi oti je do
in hop dol po hribu
mi šlo, da le kaj.

Zato sem uvela,
da v Žirih sem doma,
kaj Alpina mamu vedno
pomagati mora.

ALENA

SEČNIK

4.6.

Osnovna šola Ivan Tavčar Gorenja vas

Alpina

„Najlepši je čevljarški stan...“ si prepeva in obenem v svojih grobih rokav vrti in si ogleduje naš čevljar že kar pošteno ponošen čevljar. Nič ne pomaga; popravilo zahteva. Ozre se v kot, kjer se iz velikega zaboja vanj upirajo številne izmučene in vse raztegnjene oči čevljev. Objemajo ga ti proseči pogledi, objemajo ga štiri stene njegove delavnice, številni pripomočki, orodja... Vse to je del njega, vse to je potrebno, da čevljar zopet zaživi. Pritrdi torej čevljar, kajti kljub svojemu stanju, ki ni zavidanja vredno, bi se mu lahko izmuznil. Pomaga si z nekakšnim kladivom, z nečim, žebiju podobnim, bo pritrdil podplat... Dela, popravlja, in čevljar je končno nared. Toda dela mu ne zmanjka; spomnimo se na tisti ogromni zaboj, varuha številnim ubogim čevljem.

Takšni so bili in še so obrtniki. Ne manjka se jim dela, kajti ozirimo se samo nase. Koliko čevljev »zdrgnemo« brez potrebe; zmeraj nam ne kupijo novih in nemalookrat se potem znajdejo pri čevljarju. Ti niso

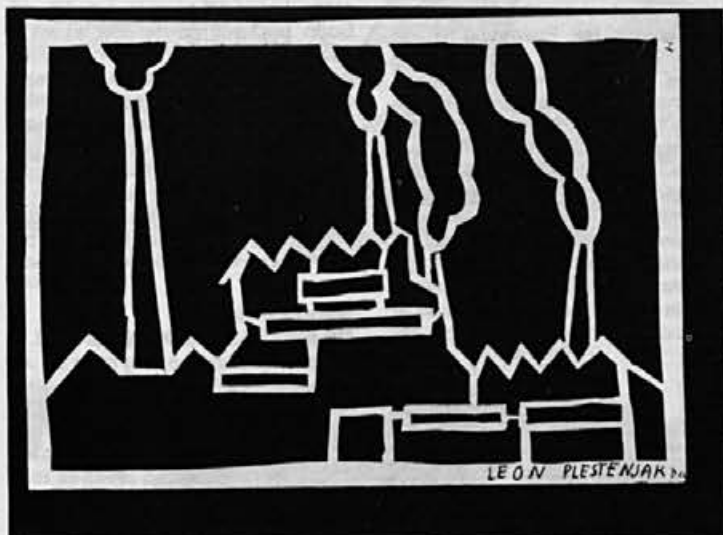
le, da bi čevlje samo popravljali, tudi izdelujejo jih. Malo, zelo malo je takšnih ljudi, ki bi čevlje kupovali samo pri čevljarjih. Vsi, prav vsi se raje obrnemo na Alpino, da, tisto po vsej Evropi dobro znano tovarno obutve. Zaupamo ji in to upravičeno. Nikdar ni na nas pozabila; prav nasprotno, njen življenjski cilj smo mi, nas hoče zadovoljiti. Odpirajo nove prodajalne, police v njih polnijo z novimi modeli, ponujajo nam razne kataloge, ponujajo pa nam tudi prijaznost.

To in pa še vse kaj drugega je potrebno, da je neka tovarna deležna tolike slave, tolikšnega uspeha. Kakor roža. Pozimi, ko so težki pogoji, je nikjer ni. Neki pod težko odejo, ki ji nikakor ni kos, se duši in čaka, čaka na bolje. Toda posveti sonce, nam in njej, težke zapreke ni več in rožica, vsa majhna, slabotna, neznatna, vstane in prične živeti v pravem pomenu besede. Zacveti, razcveti se, svobodna je na tem svetu, samo ena.

Tako je tudi z Alpino. Najprej je bila majhna, neznatna, nespoštovana in necenjena. Pred njo je bil nek zid, premočan, da bi se ga dalo nankrat razbiti. Toda vzdržljivost zmeraj zmaga. Prebili so zid, se razvijali, razvijali in sedaj je tu Alpina, v popolnem razcvetu, ki si ga lahko marsikdo le želi.

Alpina, naša si in mi smo tvoji! Verjame, da nas boš vedno imela v mislih in nas zakladala z vedno novimi modeli. Radi jih bomo kupovali, nosili, pa saj je to le za tebe, Alpina, največja in najdragocenejša pohvala, mar ne!??

Mateja Debeljak, 8. b
OŠ Ivan Tavčar, Gorenja vas

Leon Plestenjak, 3. a, OŠ Ivan Tavčar, Gorenja vas

»Alpina« Žiri

Alpina je znana tovarna obutve. Ustanovili so jo po drugi svetovni vojni. Ker ni bilo prostora, so nekaj časa delali tudi v prostorih sedanega Partizana. Sivalni stroji so bili še na nožni pogon.

Delali so od 8h do 12h in popoldne od 13h do 17h. Počasi so uvažali sodobnejše stroje. V prostorih sedanje prodajalne so delali »ših-tovce«.

Delali so po cete noči. Bili so težki časi. Tudi malic ni bilo. Delavci so jo prinašali od doma. A sčasoma se je tovarna spremenila v veliko podjetje. Zdaj ima obrate v Gorenji vasi, Rovtahu, Sentoštu in Colu. Izdelujejo vse vrste čevljev: od pancarjev do sandalov. So kvalitetni in jih izvažajo v Sovjetsko zvezo, Ameriko, Čehoslovaško in drugam. Delavci delajo v dveh izmenah. Imajo sodobne stroje, ki se kdaj tudi pokvarijo. Za to poskrbijo delavci iz mehanične delavnice.

Letos praznuje Alpina 40-letnico obstoja.

Čestitam vsem delavcem in jim želim veliko delovnih uspehov.

Janez Oblak, 5. a razred
OŠ Ivan Tavčar, Gorenja vas

Čevlji

Čevlji so lahko različni, kakšni prav posebno mični, ampak cena je tako visoka, da se mami kar pred trgovino zjoka.

Dedek ima rad take z močnimi podplati, babici pa so po godu mehki in topli copati. Teta modne čevlje si želi, zato od strica jih za rojstni dan dobi.

Očka si premajhne kupi in zato jih prav pošteno skupi. Ker se mama ujezi, dolgo novih ne dobi.

Mama kmalu starih se nasiti in jih noče več nositi, hoče nove si kupiti, in ji je prav malo mar, če očka jeznoriti.

Meni novi čevlji ne dišijo, v trgovini kar po vrsti vsi tiščijo, a ker stare sem preveč nosila, se odločim, da bom popustila.

Vsak si svoje čevljičke želi, v soboto se odpeljemo v Žiri, kjer je ljubka, majhna trgovina zanj in za nas pa poskrbi ALPINA!

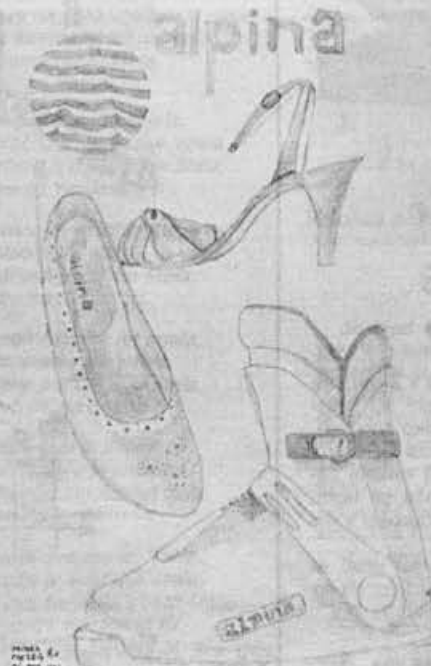
Zala Kejžar, 5. c
OŠ Ivan Tavčar, Gorenja vas

Čevlji me ruti.

Čevlji me ruti,
uoga boli,
kaj uag storim?

Onogori pa dnu' ga dobiu,
bi mi bo prav,
a kje uag ga vidiu -
morda v Alpini Žiri.

Štetaš Kele, 7. c
OŠ Ivan Tavčar
Gorenja vas

Alpina nekoč in danes

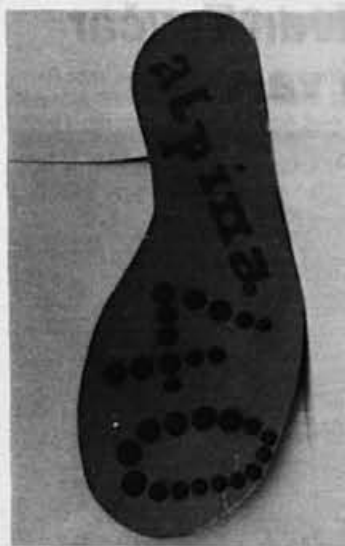
Alpina je zelo znana tovarna čevljev. Tu izdelujejo svetovno znane smučarske čevlje, ki jim pravijo pancarji. V trgovinah te tovarne, ki jih imajo po vsej naši domovini, pa lahko kupimo tudi »apreski«, toplo obutev, ki je primerna za najbolj mrzle dneve. Veliko delajo in prodajajo športno obutev, na primer za smučarski tek. Povem pa naj, da delajo tudi modno, vendar samo žensko, otroške čevlje pa za svoje trgovine dobijo v drugih tovarnah. Delo v tovarni je deljeno. V nekaterih obratih delajo gornje dele, v drugih pa jih sestavljajo. Takih obratov je več, eden izmed njih je v Gorenji vasi.

Alpina v Gorenji vasi je nastala iz zasebne delavnice čevljarkega mojstra Klemenčiča, ki je kasneje postala čevljarška zadruga, ki se je imenovala Čevljar. Zadruga je v za-

četku leta 1965 začela delati v okviru Alpine.

Tako je iz nekdanje obrtne delavnice, kjer so delali skoraj vse ročno, nastala velika tovarna z veliko stroji. V Gorenji vasi je zaposlenih okrog 170 delavk in delavcev, ki imajo v zadnjih letih premalo prostora. Letos so se zato odločili, da bodo popravili garderobe, ki so v deževnih dneh pogosto poplavljenе. Izboljšali bodo tudi kuhinjske prostore, dozidali pa so tudi delavnico za sekanje gornjih delov za čevlje. Mi v Gorenji vasi si želimo, da bi dozidali nov del obrata, saj bi se kasneje zaposlili tudi mladi iz Poljanske doline. Najbolje bi bilo, če bi tovarno povečali letos, ko bo Alpina praznovala štirideset let svojega dela.

Maruža Bizjak, 5. c
OŠ Ivan Tavčar, Gorenja vas

Delo učencev osnovne šole Ivan Tavčar Gorenja vas

40-letnica Alpine

Nekoč, ko so ljudje živeli primitivno na stopnji živali in v plemenski ureditvi, ni bilo potrebe, da bi se oblačili po modi, uporabljali razne okrasne predmete in podobno.

S človeškim razvojem in s spremembo podnebja je človek odkril vir toplote-ogenj, poleg tega pa se je pričel odevati v živalske kože, treba je bilo tudi obutve, saj je človeka zeblo tudi v noge. Tako se je z ostalim razvojem začela razvijati tudi obutev.

V srednjem veku, ko se je razmahnila obrt, je bila ena glavnih panog prav čevljarstvo. Že takrat so ugledni ljudje veliko gledali na lepoto, in da so bili vedno v koraku s časom. V predvojnem času je bilo na Slovenskem vse polno delavnic, kjer so obdelovali in popravljali čevlje po naročilu. V kapitalizmu pa so se že pričeli pojavljati začetki serijske proizvodnje. Po osvoboditvi so se kmalu pojavile potrebe po masovni proizvodnji obutve. Tako je bila že leta 1946 ustanovljena tovarna Alpina v Žireh. Delovni pogoji v takratnem povojnem času so bili

težki, plače so bile skromne. Vendar se je s časom tudi to popravilo. V začetku je bilo veliko dela še ročnega, pozneje pa je število strojev močno naraslo in s tem tudi produktivnost. S kvaliteto izdelkov so se odprla tudi vrata na svetovno tržišče. Danes je Alpina poznana pri nas in po vsem svetu kot ena največjih in najuspešnejših tovarn obutve. V proizvodnem programu izdelujejo modno obutev, še bolj pa so znani po športni obutvi. Tudi najboljši alpski smučarji uporabljajo Alpinine »pancarje«. V Sloveniji je mnogo tovarn čevljev, ki se ukvarjajo z modnimi hiti, Alpina pa tudi v modi ne zaostaja. Na splošno lahko rečemo, da je Alpina ena najuspešnejših obutvenih tovarn na Gorenjskem in v Sloveniji.

Za 40-letnico lahko iskreno čestitamo vsem delavcem, ki so s svojim trdim delom pripomogli k uveljavitvi in uspešnosti Alpine, ki je »doma« v tej naši prelepi Poljanski dolini.

Igor Klemenčič, 5. c
OŠ Ivan Tavčar, Gorenja vas

Boštjan Vidović, 3. a, OŠ I. Tavčar, Gorenja vas

Tanja Likar, 6. b, OŠ Ivan Tavčar, Gorenja vas

Štiridesetletnica Alpine

Dolgo je že tega, kot pripoveduje moja mami, ko so se v Žireh odločili, da zgradijo tovarno čevljev, Alpina so jo imenovali. Iz skromnih čevljarških delavnic so se takratni čevljarji preselili v novo moderno tovarno.

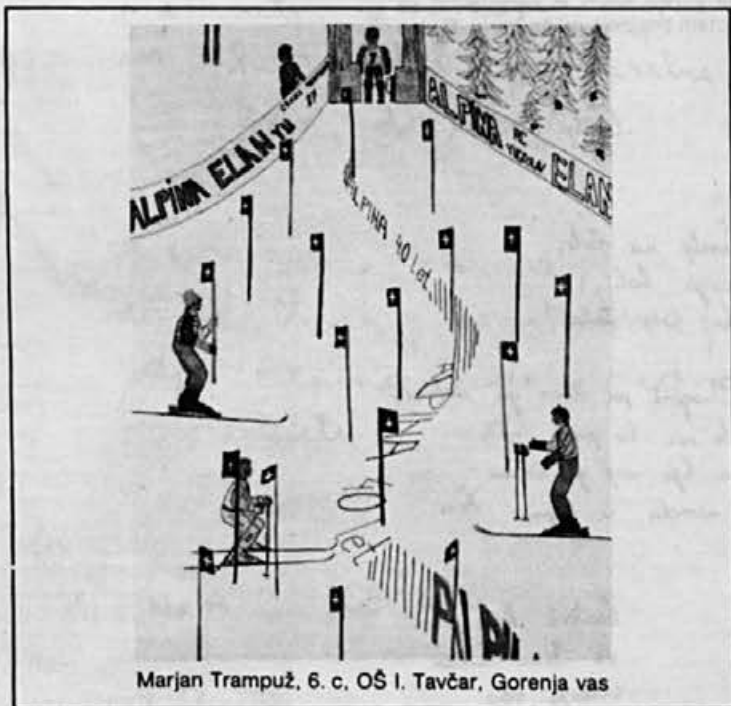
Veliko domačinov, ki so prej delali samo na kmetijah, je dobila službo v tovarni.

Ostali, ki so prej hodili v Škofjo Loko, Ljubljano in drugam, so se lahko zaposlili v domačem kraju.

Tako že 40 let delajo v Žireh vse vrste obutve. Zelo znani so smučarski čevlji, katere veliko izvažajo. Alpina ima svoj obrat tudi v Gorenji vasi. Po večini so v tej tovarni zaposlene ženske. Mogoče se bom, ko odrastem, tudi jaz zaposlil v Alpini.

Zato spoštujem zamisel vseh, ki so pred 40 leti uspeli z idejo, da se zgradi tovarna čevljev Alpina Žiri.

Janez Štucin, 6. d
OŠ Ivan Tavčar, Gorenja vas

Marjan Trampuž, 6. c, OŠ I. Tavčar, Gorenja vas

Osnovna šola Col

JAVOROV LIST

PRVI ČEVLJI

Stari tata mi je večkrat pripovedoval, kako je bilo včasih, ko je bil mlad.

Prve čevlje je obul, ko je bil star dvanajst let. Naredil mu jih je čevlar, ki je bil doma iz Podkrajja. Smel jih je nositi samo ob nedeljah in praznikih. Čevlje so bili črne barve. Podplat so bili debeli in nakovani s posebnimi rebli. Tudi peta je bila zelo debela, na njej pa je bila pritrjena posebna podkva. Podplat čevljev so bili iz vsakega dela šivani in zbiti s posebnimi lesenimi klinčki. Tako narejeni čevlji so bili zelo odporni. Ker ni bilo tehnik vezalk, kakor jih poznamo danes, so jih vezali z iglami.

Tat je bilo v tistih časih veliko pomanjkanje, so skoraj vsi vseh hišah imeli samo po en par takih čevljev. Tako najmanjšo poškodbo na čevlju so dali takoj popraviti čevlarju.

Danes pa je vse drugače. Čevlje izdelujejo v tovarnah, čevlarjev pa skoraj ne poznamo več.

Milanij Rozan

3. r. OŠ Jože Dimut - Sava Col

Pesmica o Alpinki

Alpina jo je na delo vzela,
ko komaj šestnajst let je imela.
Skrbno pancerce je štela,
na levo tri, na desno tri.

Ko prvo plačo je prejela,
vsa srečna jo je v roke vzela
in skrbno je milijončke štela,
na levo tri, na desno tri.

Ko sedemnajst je let imela,
je v Planico odhitela
in smučarjem je čizme štela,
na levo tri, na desno tri.

Ko osemnajst je let imela,
na olimpiado je zletela,
alpinske pancerce je štela,
na levo tri, na desno tri.

Nazaj na Col je prihitela,
vsa srečna šefu je zapela:
"Le pancerce naj Alpina dela,
na levo tri, na desno tri."

Ko pa je dvajset let imela,
za moža je šuštarja vzela,
zdaj vse življenje bosta štela,
na levo tri, na desno tri.

Helena Peljah, 5. r. COL

Vesna Božič, 5. razred, Col

Šele lansko leto sem se odločila, da bom po končani šoli odšla v Kranj na obutveno. Rada bi se zaposlila v tovarni Alpina, tako bi bila blizu doma, ne bi se mi bilo treba voziti z avtobusom. Mnogo deklet se takoj po osnovni šoli zaposli v tovarni, nekatere pa odidejo v Kranj in se šele potem zaposlijo. Tak načrt imam tudi jaz. Mislim, da so dekleta v Alpini zadovoljna. Alpina obratuje na Colu že 15 let. Prej je bila zasilna tovarna v prostorih prosvetnega doma, ker pa je bilo malo prostora, delavcev pa zmeraj več, so zgradili nov obrat Alpina, ki obratuje že pet let. V tej tovarni so zaposleni tudi iz Podkrajja, s Predmeje, iz Gozda ter Črnege vrha. Upam, da bom med njimi kdaj tudi jaz.

Irena Hladnik, 8. r. COL

Zalika Puc, OŠ Col, 4. razred

Polonca Bajc, 5. razred, OŠ Col

Smrt na šuštarskem stolčku

Je živel en šuštar, ki je šival na petek in svetek, še ob zapovedanih praznikih si ni dal miru.

Žena mu je pravila, da ga bo vzela smrt, če bo tako delal. Mož pa se za njene besede ni zmenil.

En res, enkrat pride k njemu smrt.

Ko jo šuštar zagleda, hitro na skrivoma namaže stol s smolo.

"Kaj delaš?" ga vpraša smrt.

"Čizme si delam, da bom z njimi še en čas hodil po tem svetu."

"Ne boš jih več rabil", pravi smrt, "pote sem prišla."

Šuštar pa ji reče: "Tja na stol se vsedi in toliko počakaj, da končam še teve čizme, pole bova pa šla."

V miru konča svoje delo, vstane in pravi: "Zdaj lahko greva v božjem imenu."

Smrt če vstati, ma ne more.

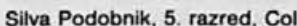
Šuštarja prosi, naj jo spusti. Kar mu je obljubila, da ponj ne pride več, jo je rešil.

Tudi drugih šuštarjev se od tisti-krat smrt rajiš ogne.

Več pripovedovalcev
Zapisano v Vliňjah
in v Hrušici COL

Andreja Pregelj, 6. razred, OŠ Col

Plekati je bil črnig, imel je rjoso puto,
 bilar je črna barva imel je gubice in tam, kjer
 je imel gubice, so je zgledalo, ko ga je žena brala.
 Plekati mu je je nisl. Bil je na vol, stihl
 od hiše, črna ga je vstala, po ulicah, trgovanah, Plekati
 in prišel je s to zgodovino, nima na črne ni sta.
 Plekati je je, da bi sta v Ameriko, a ni ga mogla
 dobiti. Plekati je črna Plekati je črnega in črna je
 nala gubice in, do so nagnali prva roka, je morda.
 Plekati Plekati Plekati je črna mama odvrila steno
 opela, da bi bil na podu, bolj svetlo. Plekati je, plekati
 Plekati Plekati na podu, bil je na črna in tako in
 je danes moji.

Umar, Godhrajik
2. m Godhraj
ot jira leant - late
late

Molmir Pregell. 5. r. COL

Stanka Škvarč. 6. r. COL

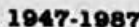

Baic. Col

Mojca Gantar, 4. razred,
ROVTE

Stevanovsko smo obiskali obrot Alpine v
Rovtuh in videli hribov maslojajev žerljih.
Preseneteno smo bili, kadar čisto daleč do tvojca.

Zeit. Hort 3.4

Primož Jereb, 4. razred, Rovte

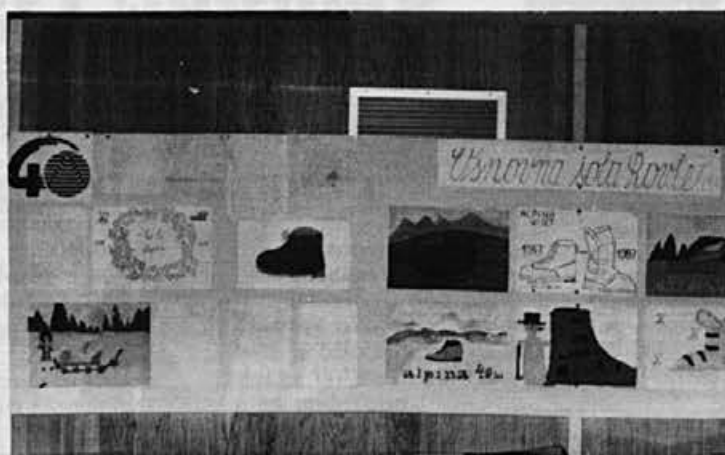

Roman Košir, 3. razred, OŠ Rovte

Moja mama dela v Alpini

Moja mama je po poklicu prodajalka. Ker pa smo se preselili, si je poiskala službo v domačem kraju. Dela v Alpini, ki je obrat žirovske tovarne. V obratu Alpine delajo večinoma delavke iz Rovt, vozijo pa se tudi iz Zavrata. Ima veliko sodelavk, s katerimi se dobro razumejo. Dela samo v dopoldanski izmeni, ker mlajša sestra Petra hodi v vrtec. Mama mi velikokrat pove, da škornje in čevlje izvažajo na tuja tržišča. Za praznike se v Alpini tudi zabavajo. Ne manjka ne vicev, ne skečev, ne smeha. Letos bo Alpina praznovala 40-letnico obstoja. Učenci vseh šol, kjer je obrat Alpine, rišemo risbe ob tej obletnici in pišemo spise. Trudimo se, da bi narisali čim lepše risbe in napisali čimboljše spise.

Tatjana Likar, 4. razred, Rovte

Razstava del učencev iz Rovt

Alpina

Mnogo let je že minilo
odkar zgradili so Alpino,
čevlje delati začeli,
da bi nas v noge greli.

Čevlje nizke in visoke,
spredaj ozke in široke,
za Alpince važno je le to
da kupec zadovoljen bo.

Izdelke po vsej domovini
in še daleč po tujini
vozijo Alpinini kamioni
in železniški vagoni.

Jerneja Tušar, 3. r., Rovte

Osnovna šola Viktor Čolja Novi Marof

»Alpinine« cipele

Cipele, patike, čizme, sandale
Kupovao mi tata, ili ja sama,
Hvalila se svima
I pravila se važna,
Iako koža bila je lažna.
Tada se umiješala mama.
Strogo nam je rekla:
»Važna je marka!«

Sad nosim samo
»Alpina« — cipele, kraj po modi.
Čvrste su i najdraže mi boje.
Noge su mi zadovoljne
Kad u njima stoje.

Rose-Marie Meštrić
VIII e r.

Tatjana Jurkin, 7. a, OŠ Viktor Čolja, Novi Marof

Nedjeljko Vuhalošić, 8. f, OŠ Novi Marof

Moja »Alpina«

Imam lijepe cipelice,
cipelice — bakandžice.
Sad prkosim zimi
zahvaljujuć »Alpini«.

Imam tople papučice,
papučice — nazuvčice.
Po sobi ih nosim,
»Alpinom« se ponosim.

Imam prave tenisice,
tenisice — ljepotice.
Preporučam ih svima.
Stvara ih »Alpina«.

Imam čvrste gojzerice,
gojzerice — krasotice.
Niska mi planina.
Obuva me »Alpina«.

Grupni rad članova
novinarsko-literarne grupe

Ivanušec, Novi Marof, 7. d

Tatjana Jurkin, Novi Marof, 7. a — linorez

Osnovna šola Ivan Murković Vinica

Obuća »Alpina«

Obuća Alpina
meka i fina
brzopoletna
dalekodometna.

Od svih drugih najzgodnija
za kupovanje najpogodnija.
Ima ih svih boja
i svakoga kroja
i broja...
čizme, cipele i sandale
za velike i male,
za tabane ravne,
za nogometaše slavne,
dake prvake
mame, tate i bake.

Za sve noge i prilike
imaju prave oblike.
Obuća »Alpina« meka i fina.

Roland Brodar — V a
O. Š. »Ivan Murković« Vinica

Milijenko Gerbus, 8. a, osnovna šola Ivan Murković, Vinica

Sepek, osnovna šola Ivan Murković, Vinica

»Alpina« Žiri

Žirovska kotlina leži između Alp-
skog i Dinarskog gorja na nadmor-
skoj visini od 480 m.

Dno same kotline je ravno, na-
plavne ravnice pokrivaju travnjaci i
njive. Prirodni činioci omogućili su
da se na ovom prostoru razvije na-
selje ŽIRI. Blizina mora (oko 50 km
zračne udaljenosti od Tršćanskog
zaljeva), većih industrijskih centa-
ra: IDRIJA, ŠKOFJA LOKA,
KRANJ, LJUBLJANA, dobra cesto-
vna povezanost su značajni faktori
za budući razvitak naselja ŽIRI.

Važan trenutak u razvitku mjesta
01. 06. 1945. godine bio je organi-
zovanje prijeratnih obućarskih rad-
nji i nastanak »OBUČARE« ŽIRI.
Obućara je radila u prostorima bi-
vše zadruga »SORA« sa 100 zapo-
slenih radnika.

Dana 30. 04. 1947. godine vlada
SR Slovenije je ustanovila tvornicu
sportskih cipela »ŽIRI«. Uvedeno je
osmosatno radno vrijeme, a kra-
jem godine bilo je proizvedeno
68000 pari obuće.

S rastom »ALPINE« raste i mje-
sto ŽIRI.

Važan momenat u razvitku Alpi-
ne bilo je uvođenje radničkog sa-
moupravljanja. Upravljanje tvorni-
com preuzeli su 02. 09. 1950. godi-
ne samoupravni organi: radnički
savjet i upravni odbor. Četrdeset
godina iskustva u proizvodnji obu-
će je iza »ALPINE« ŽIRI. Osnovana
poslije rata kao obućarska radioni-
ca »ALPINA« se za 40 godina razvi-
la u proizvođača svih vrsta obuće s
kompletnom najsuvremenijom pro-
izvodnjom. Stalno ulaganje u mo-
dernizaciju i kompletiranje postro-

jenja i opreme svrstalo je »ALPI-
NU« po tehnologiji, kvaliteti i pro-
duktivnosti u red najpoznatijih pro-
izvođača obuće i stvorilo uslove za
snažan prodor na najpoznatija ino-
zemna tržišta.

ALPINA je osnovala i svoje po-
družne pogone, a jedan od njih je i
»VIGO« Vinica. VIGO je osnovan u
mjesecu srpnju 1978. godine i od-
mah je zaposleno 80 radnika. Radili
su u bivšoj krojačnici. Uvidjevši da
je to malen prostor, prišli su
1984. godine izgradnji novog pogo-
na. Svečano otvorenje bilo je
23. 11. 1985. godine. Svi proizvodi
se plasiraju ALPINI koja je poma-
gala u izgradnji i opremi strojevima.
Na prostoru od 900 m² zaposleno
je 163 radnika, većinom žena. U
dvije smjene dnevno izrade
1100 pari gornjišta obuće. Rade
sve vrste obuće od sportske do
građanske. Ti proizvodi se mogu
naći na svim domaćim i stranim tr-
žištima. Uvjeti rada u pogonu su
dobri kao i zaštita na radu. Težih
povreda nije bilo. Osobni dohodak
dobiva se prema sposobnosti rad-
ne snage i vrsti posla. Prosjek za
1. mjesec 1987. godine bio je
90.000.— dinara. Radnici su iz Vini-
ce i okolnih sela. Planirana je grad-
nja još jednog pogona, time će
problem zapošljavanja umnogome
biti riješen. Poslovna povezanost sa
»ALPINOM« je garancija za bolje
sutra svih zaposlenih, a i samog
mjesta VINICE.

Kvalitet obuće »ALPINA« garan-
tuju moderni strojevi, najbolje siro-
vine i najsuvremeniji proizvodni po-
stupci, a u prvom redu odličan ka-
dar dugogodišnjih kvalificiranih
radnika, tehničara i inženjera.
Ogroman asortiman svih vrsta obu-
će pruža potrošačima mogućnost
da se širom zemlje u prodavaonica-
ma »ALPINE« izaberu obuću za
svaku priliku. Milijuni Jugoslavena i
građana raznih zemalja nose obuću
izradenu u ŽIRIU.

Povjesna grupa
O. Š. »Ivan Murković« Vinica

Imam cipele »Alpina«

Imala sam cipele »Alpina«. To su ustvari bile čizmice. Bile su
ukrašene raznim bojama, a otraga su imale tri plave crte. Te su mi
čizmice bile velika radost jer su imale toplo krzno, te mi nikad nije
bilo hladno. Kad mi ih je majka donijela iz Varaždina, bila sam veoma
radosna i uzbuđena.

Imam ih još i sada. Krasi ih i veliko slovo »A« u crvenom krugu,
koje označuje tvornicu cipela u kojoj su radene, tvornicu »AL-
PINA«.

Karolina Bahun — V. a
O. Š. »Ivan Murković« Vinica

Pisali so nam naši reprezentanti

KOLEKTIV
ALPINA
ŽIRI
SLOVENIJA
JUGOSLAVIJA

U jednom selu
nakraj ulice
navaljuju ljudi
iz dućana

Na jednom
ALPINA
piše i tamo
kupaca ima najviše

Kupci robu kupuju
bez problema
jer u toj obući
zime nema

A kada se na kraju
sve proda stiže
nova ALPINA roba.

Alpina

Hodam ja hodam,
cipele glodam,
troše se troše,
jer su kvalitete loše.

Zato sam kupila
cipele od ALPINE,
jer one se ne troše
i u njima nema zime.

Gordana Lukaček — VIII b
O. Š. »Ivan Murković« Vinica

Maja Florjanović — VIII b
O. Š. »Ivan Murković« Vinica

KAKO USTVARJAMO

Poslovodska konferenca izredno uspela

Tako je očitno splošno mnenje. Še več, pravijo, da konference niso nikoli slabo pripravljene. Tokrat je bilo najboljše doslej. Lepo sta bili predstavljeni domača in tuja kolekcija, prav tako kolekcija športne obutve.

Izbira in naročanje je bilo možno, čeprav so poslovodje pogrešali še grupo moške boljše obutve, eno grupo otroških in škornje za ženske na podeželju.

Naj na koncu omenim še, da so udeleženci konference v popoldanskem času obiskali rojstno hišo dr. Franceta Prešerna in Muzej NOB v Begunjah.

V Čačku najlepša prodajalna

9. marca so v Čačku ponovno odprli prodajalno Alpine, ki je sedaj med našimi najlepšimi prodajalnami.

Kot že tolikokrat se je spet izkazala naša skupina za adaptacije, ki je opravila vse delo po načrtih, izdelanih v Alpini.

Prodajalna pa ni pridobila le na skladnosti in lepoti; dogradili so tudi galerijo, tako ima prodajalna sedaj več skladiščnega prostora.

Natančnih izračunov o ceni še ni, računajo pa, da bo vse skupaj stalo od 3—4 milijone dinarjev.

Prodajalna v novem centru v Čačku bo tako lahko vnaprej še uspešnejša.

Ivan Capuder

Kibernetizacija dela Cad/Cam sistem

Piše Jože Štucin

niško podprto izdelavo, torej pomeni izdelavo tehnološke dokumentacije in izdelavo izdelkov na računalniško vodenih obdelovalnih strojih. Najvažnejši rezultat CAM tehnologije je izdelava luknjanih trakov, magnetofonskih kaset in gibljivih diskov (floppy disk), na katerih so posneti programi za izdelke, orodja, se-

kalne nože (krivulje) ipd. Ker je v konstrukcijskem procesu izpeljana naloga na osnovi podatkov marketinga, od ideje modeliranja in konstrukterja do dokončanja risbe modela ali izdelka, se v izdelovalnem procesu srečamo ponovno s podatki o izdelku, o obliki in tehnično-tehnološkimi podatki, da pridemo do izdelka, se je CAD in CAM sistem povezal v celoto, ki ga imenujemo računalniško integrirani sistem CAD/CAM. Naj na kratko naštejemo nekatere funkcije, ki jih mora vsebovati in rešiti računalniško podprto planiranje tehnologije in obdelava izdelkov:

- a) sistematika in opredelitev tehnoloških postopkov
- b) obdelovalnost materialov v različnih kombinacijah
- c) optimiranje tehnoloških postopkov
- d) podatki o obdelovalnih orodjih (datoteke)
- e) podatki o obdelovalnih strojih in pripravah

f) podatki o vpenjalnih in strežnih pripravah

g) podatki o merilnih tehnologijah

h) izdelava tehnološke dokumentacije:

— kalkulacije, normativi

— materialne kosovnice z vsemi materiali

— sekalni noži in šablone

— podatki o matricah, modelih, vzorcih ipd.

i) Izdelava programov za proizvodnjo izdelkov in orodij (kasete, floppy disk) ki so vezani za CNC stroje (krmilni trak).

S tem suhoparnim naštevanjem sem hotel samo osvetliti, katere podatke zahteva sodobno organizirana proizvodnja pri uvedbi računalniško podprte tehnologije, torej je potrebno podpreti proizvodnjo pravočasno in strogo natančno, kajti taka proizvodnja ne trpi nobenih pavšalnih rešitev in improvizacij.

Trenutno je investiranje v računalniško vodeno tehnologijo tako dra-

go, da se naša DO ne more priključiti »klubu« tistih proizvajalcev, ki so se že pred leti odločili stopiti na pot najsoodnejše organizirane proizvodnje z računalniško vodenimi stroji, ki proizvajajo ceneje zaradi krajših tehnoloških časov in doseganja konstantno višjega nivoja kvalitete. To pa je tudi naš imperativ, ali ne?

Na VII. kongresu usnjarsko predelovalne industrije Jugoslavije sem predstavil temo z naslovom »računalniško kopiranje orodij za obutveno industrijo«, zato naj navedem samo prednosti, ki bi jih pridobili z nakupom CNC računalniško vodenega frezalnega stroja pri izdelavi orodij:

— na tem stroju je možno izdelati celo serijo orodij izhajajoč samo iz enega osnovnega modela, kjer se s korekcijami upošteva nepravilno rast čevlja v vseh prostorskih oseh (koordinata x, y, z)

— z računalnikom FIDIA je možno izdelovati programe za orodja za izdelavo podplatov, skor-

VAŽNO JE ...

... DA VEMO

kadrovske novice

Fluktuacija delavcev — več prenehanj delovnih razmerij kot pa novih sprejemov v delovno razmerje, se je kazala tudi v mesecu marcu in v začetku aprila.

V TOZD Proizvodnja so nastopili delovno razmerje Samo-Iztok Capuder in Bogomir Pirnat, ki sta se vrnila s služenja vojaškega rok, v obratu Gorenja vas je nastopila delo Metka Oblak, v obratu Šentjošt je nastopila delo Daniela Sečnik, v oddelkih v Žireh pa Dragica Al-

masi in Metka Mravlje — pripravnica.

V delovni skupnosti skupnih služb — v skladišču je začel delati Laurent — aime Mozina, v TOZD Prodaja pa sta nastopili Mirjana Đapić, v prodajalni Zagreb IV in Gordana Debeljak, v prodajalni Beograd I.

Z delom so v TOZD Proizvodnja prenehali delavci Milena Kokelj in Ivana Gantar, iz obrata Gorenja vas, Terezija Pišlar in Jože Gantar — ki so odšli v pokoj ter Alenka Zabukovec, Ljudmila Stržinar, Terezija Peternej, Jože Žust, Jernej Kos, Mojca Neveda — iz oddelkov v Žireh. Iz obrata Rovte je odšla Marija Tkalič, Veronika Demšar pa iz obrata Šentjošt. V TOZD Prodaja je prenehala z delom Anica Peljhan iz prodajalne Ajdovšči-

Ob odhodu v pokoj

Našim dolgoletnim sodelavcem Mileni Kokelj in Ivani Gantar iz obrata Gorenja vas ter Tereziji Pišlar in Jožetu Gantarju, iz oddelkov v Žireh ob odhodu v pokoj želimo še mnogo let trdnega zdravja, dobrega počutja, zadovoljstva in sreče v domačem krogu!

njev in smučarskih čevljev, torej za vse vrste orodij, ki jih izdelujemo

— pri izdelavi simetričnih orodij se lahko izdelala samo polovico osnovnega modela, drugo polovico zagotovimo z računalnikom z inverzijo ene osi

— korekcije se izvršijo z vnosom sorazmernih faktorjev, tako dobimo orodja enakih oblik in različnih dimenzij

— doseže se večja natančnost obdelave površin orodja, ker posnemanje modela ne vpliva na obdelavo

— doseže se krajše izdelavne čase kopiranja z večjo hitrostjo, pomiki in podajalne hitrosti se programirajo z računalnikom ter tako dosežemo optimalno obdelavo glede na material orodja.

— serijo lesenih kopit bi izdelovali sami na osnovi enega modela

Da bi teoretično poznavanje računalniške izdelave orodij podkrepili s praktično izdelavo in ker so bili modelirji na tistem s časom za izdelavo lesenih modelov za otro-

ški smučarski čevlji BX, smo se s firmo PARPAS iz Padove dogovorili za računalniško kopiranje štirih form za šalo in manšeto BX št. 27 in 29. Proizvajalec CNC frezalnega stroja obvlada računalniško tehnologijo stroja, ne zna pa izdelovati orodja, kar sva s sodelavcem pošteno občutila že prvi dan obdelave na stroju. Orodje za šalo ter kopito je imelo na hrbtni strani ločeni izdelek — spojler, za katerega se je izvršilo snemanje modela in kopiranje po ločenem programu.

Kazalec ure se je bližal 22. uri zvečer, oba specialisti za posnemanje programov sta imela različne rešitve, čeprav je bilo iz naših načrtov za kopita nedvoumno določeno, kakšne mere mora imeti končni izdelek spojlerja. Na kontrolo obdelave je prišel tudi lastnik firme, vendar kljub prizadevanju njegova varianta ni reševala problema, čeprav je očitno tudi on obvladal programiranje z računalnikom ...

se nadaljuje

Ob odhodu v pokoj, na sprejemu pri direktorju — z leve: Karl Pivk, Milena Kepec, Ivana Primožič in Hilda Kržišnik

Mariji Selak v slovo

V mesecu marcu smo se za vedno poslovili od naše upokojenke Marije Selak, nekdanje delavke v našem obratu Gorenja vas.

Z delom je pričela februarja 1965. leta in je vseskozi opravljala delo v šivalnici. Koncem februarja leta 1977 je odšla v zasluženi pokoj.

Marijo Selak bomo ohranili v dobrem in trajnem spominu kot pridno in vestno delavko oz. upokojenko iz obrata Gorenja vas.

Darovali so za mrliško vežico

Darovali ob smrti Marije Kavčič, Logaška 14: — Starmanovi s Ceste XXXI. divizije in Polja 19 — 15.000,—

— Marica Novak, Razpotje — 5.000,—

— Popitovi in Kavčičevi z Drenovega griča ter Kavčičevi iz Žirov — 30.000,—

— sodelavci Valentine Demšar iz Alpine Gorenja vas — 15.000,—

— hčerke in sinovi — 20.000,—

— Rajko in Marija Kavčič, Logaška 21 — 6.000,—

Vida in Vili Kavčič, cesta XXXI. divizije 134 — 10.000,— ob smrti Marije Mlinar-Leandrove iz Žirov

Štefanija Gregorač, Partizanska c. 3, ob smrti Marije Kavčič, Logaška 14. — 4.000,— din.

Joži Govekar 10.000 ob smrti sestre Marije Kavčič

— Fani Gregorač 5.000 ob smrti sestre Marije Zorka in Viktor Štajer 10.000,— din ob smrti mame Marijane Mlinar

Anica Mlinar, c. XXXI. div. 60, darovala ob smrti Marijane Mlinar iz Žirov — 5.000,— din.

Srečanje druge in tretje generacije vajencev

— Druga in tretja generacija Alpininih vajencev je svoje srečanje pripravila v okviru 40-letnice Alpine. Svoje kolege je najprej pozdravil predsednik pripravljalnega odbora srečanja Lojze Strlič, nato pa je direktor TOZD Proizvodnja Tone Klemenčič govoril o razvoju Alpine in sedanjem položaju.

V imenu povabljenih se je zahvalil Darij Erznožnik, ki je ocenil, da so se v nekdanji šoli veliko naučili, kar jim je prišlo prav še kasneje — čeprav so nekateri nadaljevali s šolanjem na drugih področjih.

Po ogledu tovarne je bilo obujanje spominov res prijetno.

Naša preteklost pa pravi

Piše: Vladimir Pivk

Po sprejetju zakona o delavskem samoupravljanju so 2. septembra 1950 prevzeli upravljanje tovarne samoupravni organi: delavski svet in upravni odbor. Tako je po sklepu upravnega odbora 6. septembra 1951 tovarna dobila novo ime: »Alpina« tovarna športnih čevljev Žiri.

Leta 1951 Alpina začne tudi izvažati; tja do leta 1958 predvsem ročno šivane smučarske čevlje z usnjenimi podplati. Leta 1952 je prenehala delovati glavna direkcija in prišlo je do sprostitve trga. Alpina se je znašla v težkem položaju. Spremeniti je bilo potrebno proizvodni program, izdelovati več vrst obutve in iskati nove prodajne poti.

Odpusti, brezplačni dopusti zlasti mlajših delavcev, so bili tedaj dokaj številni.

Leta 1952 in 1953 sta v zgodovini Alpine najtežji. Takratna slovenska trgovska mreža TRI-GLAV je poslovala kot samo-

stojno podjetje za prodajo vse slovenske proizvodnje obutve, vendar je kmalu po ukinitvi planskega gospodarstva bila priključena tovarni Peko v Trzinu. S tem so bile Alpini zaprta še ena vrata za prodajo obutve.

Samoupravni organi in vodstvo tovarne je videlo izhod le v organizaciji lastnih prodajal, prehodu na strojno izdelavo obutve in usposodbitvijo delavcev za industrijsko proizvodnjo. Danes po petintridesetih letih lahko ugotovljamo, da so bile te odločitve pravilne.

Že 1. decembra 1953 je bila odprta prva prodajalna v Sarajevu, v letu 1954 pa je bilo odprtih še 13 prodajal.

Za obdobje po letu 1953 je značilno tudi naglo širjenje in popestritev proizvodnega programa in mehanizacija proizvodnje. Veliko časa in truda je bilo potrebno, da smo prišli do novih strojev in nove tehnologije.

Hitro vključevanje strojev v proizvodni proces je temeljito

Še skupinski posnetek pred stavbo, kjer so kot mnogi žirovski čevljarji, začeli svojo ustvarjalno pot

Spet uspehi tekačev

Obdobje tekmovanj v smučarskih tekih se počasi izteka, in sicer kar uspešno. Poglejmo nastope 1. marca — tek v St. Jakobu v Rožu na Avstrijskem Koroškem. Tek pod Arihovo pečjo, kjer je bil Srečko Kavčič 2., Stane Stanonik pa 3. v svojih kategorijah.

8. marca je bil na Pokljuki Yassa maraton.

V lepem in mrzlem vremenu in ob zelo pustem snegu je bil tek precej zahteven.

Srečo Kavčič je osvojil 4. mesto v kategoriji nad 40 let, Srečo

Erznožnik pa je bil v skupini do 40 let 8., oba na 40 km.

15. marec Pohorje — Tek po Rogli.

Spet težavni pogoji: mraz, novozapadli pusti sneg in še precejšnja višina, pa lepi uspehi.

V teku nad 10 km je zmagala Helena Dolenc, Ivica Kosmač pa je bila druga.

Med moškimi je zmagal Stane Stanonik, Srečo Erznožnik je bil 5., Janez Kosmač pa 7. v teku na 20 km v kategoriji do 40 let. Srečo Kavčič pa je bil v teku na 20 km v kategoriji nad 40 let 3.

spremenilo tudi strukturo in zasledbo delovnih mest. Vrstili so se prelevi delavcev iz oddelka v oddelke. Prekvalifikacija iz montažista v prirojevalca ali specialista za ročno izdelavo čevljev v strojnega cvikača, so bile vsakdanja stvar.

Leta 1959 se k Alpini priključi čevljarstvo podjetje »Metka«, ki je izdelovalo otroško obutve in del tega programa je prevzela

Alpina. Tedaj je bilo uvedeno tudi dvoizmensko delo.

Naslednja etapa modernizacije Alpine je bila v šestdesetih letih. Prvi montažni trak je stekel 1. februarja 1960.

Nov način proizvodnje se je počasi uveljavil in ustalil. Toda potrebno je bilo več prostora.

Tako se je leta 1961 pričela gradnja novega trakta za skladišče in upravne prostore, kjer smo začeli delati 1. avgusta 1962. V tem obdobju pride do velikega nesorazmerja v zmogljivostih izdelovalnic zgornjih delov obutve. Pojavijo se ozka grla šivalnic. Prikojevalnice so prešle z ročnega krojenja na sekanje zgornjega usnja in so lahko naredili več, medtem ko v šivalnicah zaradi pestrejšje proizvodnje ni bilo moč napraviti veliko več. Položaj smo po letu 1964 reševali v sodelovanju s kooperanti.

Število zaposlenih je počasi naraščalo.

Največja pridobitev je bila leta 1965, ko se je s 1. januarjem 1965 priključil k Alpini »Čevljar« iz Gorenje vasi, ki je imel ob priključitvi 120 delavcev.

se nadaljuje

Osebnost izkaznica Alpine 1956—1960

Leta 1956 je bilo zaposlenih 603 delavcev, 1957 — 704, 1958 — 726, 1959 — 772 in 1960 — 815.

Izdelano je bilo parov: 1956 — 181.000, 1957 — 218.000, 1958 — 246.000, 1959 — 284.000 in 1960 — 382.000.

V tem obdobju je delovno organizacijo vodil Lojze Filipič.

Ob 25-letnici Delo-življenja

Tisto pomlad leta 1962 je »ozelenelo« delovanje mladih v Alpini. Med drugim je vzniknila ideja — izdajamo glasilo. Če dobro premislimo, za tisti čas kar hrapra misel; tako so menili tudi tedanji vodilni in predstavniki samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij. Nekaterim se je zdelo docela nemogoče, malo zaradi kadrovskih (ne)zmožnosti, malo zato, ker tedaj za tiskarski stroj še nismo vedeli; še celo ciklostil stroja na ročni pogon ni bilo. Mladi pa ne bi bili mladi, če bi obupali. Lotili so se dela. Vsak nekaj naj naredi, pa bo šlo, so menili. Posamezniki so prevzeli urejanje rubrik: kulturno Alfonz Zajec, športno Konrad Petermelj, ki je v začetku pripravil tudi kakšno ilustracijo; za tisk je bil odgovoren Franc Mlakar. Glavno uredništvo je prevzel Nejko Podobnik, odgovorni urednik pa je bil Peter Šuler.

V začetku je glasilo izhajalo vsaka dva meseca, kasneje, ko so se razmere uredile, pa je postalo mesečnik, kar je še sedaj. V teh 25-letih se je v urejanju glasila zvrstilo na desetine delavcev Alpine, ki so vsak po svoji plati pripomogli, da je bilo glasilo dovolj zanimivo in da je ostalo res glasilo delavcev...

Iz ciklostilne oblike je leta 1972 glasilo prešlo v časopisno obliko, kar je omogočilo objavljanje številnih sestavkov, oblikovanje rubrik, likovnega gradiva in fotografij vseh vrst...

Dobili smo pravi časopis, ki je iz meseca v mesec spremljal dogodke v tovarni in izven nje. Še mnogo več. Delo-življenje je postalo aktiven sooblikovalec dela in dogajanja v delovni organizaciji in krajevni skupnosti. Marsikatero vprašanje, ki se pojavlja, smo začeli sistematično obravnavati prav preko časopisa, odprto, celo kritično. Prav gotovo lahko trdimo, če ne bi imeli časopisa, bi bilo marsikaj drugače.

Tako pa z veseljem lahko ugotovljamo, da je naše glasilo postalo res naše; tako zanimivo, da ga radi berejo tudi drugi.

Nejko Podobnik

V organizaciji moškega pevskega zbora Alpine so v soboto, 4. aprila pripravili glasbeno pevski večer pevci usnjarsko predelovalne industrije Slovenije: z Vrhnike, Slovenj Gradca, Slovenskih konjic, Tržiča in Zirov (Moški pevski zbor Alpine). Pridružil se jim je tudi Mešani pevski zbor Rupa-Peč iz Sovodnje iz Italije. Poslušalci so napolnili dvorano in ni jim bilo žal. Zlasti naš zbor je požel obilo odobranja. Bil je res lep večer.

Tekmovalci z našimi čevlji uspešni

Zmagoslavje Benedika v Sarajevu

Na državnem članskem prvenstvu v Mariboru so bili tekmovalci z našimi čevlji zelo uspešni: oglejmo si rezultate.

Robert Žan: 1. mesto v kombinaciji
2. mesto v veleslalomu
3. mesto v superveleslalomu
3. mesto v smuku

Tomaž Čizman: 1. mesto v veleslalomu
2. mesto v superveleslalomu

Klemen Bergant: 1. mesto v slalomu

Sašo Robič: 2. mesto v smuku
2. mesto v kombinaciji

Blagovnica vendarle bo

Pred kratkim so se sestali predstavniki zainteresiranih delovnih organizacij: ABC Škofja Loka, Alpina Žiri, Kokra Kranj, Ljubljanska banka — poslovna enota Škofja Loka in PTT.

Po dogovoru naj bi zgradili enonadstropno podkleteno stavbo, s skupno uporabno površino 1200—1500 m².

Alpina bi bila nosilec investicije, soinvestitorji pa bi vložili sredstva v skladu s potrebami. Kot kaže bodo letos tekale priprave; marca prihodnjega leta pa bi začeli z gradnjo, tako da bi bila blagovnica dograjena do konca prihodnjega leta. Upajmo, da tokrat ne bo ostalo le na papirju.

Še spominska darila predstavnikom zborov

»DELO — ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Strojarska ul. 2, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Proizvodnjo, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Tatjana Dolenc, Nada Govekar, Tatjana Mohorič, Anuška Kavčič, Anton Pintar, Vladimir Pivk, Nejko Podobnik, glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2200 izvodov. Fotografije: Brigita Zemljarič. Tisk: TK Gorenjski tisk, Kranj